Ἀριθ. 61. ΕΤΟΣ Β'. 1838.

N° 61. 2e ANNÉE 1838.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTERAIRE ET INDUSTRIEL.

Ὁ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακήν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 Δραχ. κατ' ἔτος προπληρωτέαι. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θέλει εἶσθαι 30 Λεπτὰ διὰ τὸν στίχον 50 στοιχείων. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν· ἐντὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς εἰς τοὺς κυρίους Ἕλλην. Προξένους.

Le Courrier Grec paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonement est de 24 drac. par an, payables d'avance.—Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres.—On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 20 Ἰαννουαρίου. JEUDI, 1 Février.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀποφασίσας νὰ πανηγυρίσῃ εἰς Ναύπλιον τὴν 25 Ἰαννουαρίου ἐπέτειον ἡμέραν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του, θέλει ἀναχωρήσει ἐντεῦθεν τὴν 22. τοῦ ἐνεστῶτος καὶ θέλει μεταβῆ διὰ τοῦ Ἀτμοπλόου ὁ Μαξιμιλιανὸς εἰς Ναύπλιον, ὅπου θέλει διατρίψει ἡμέρας τινάς.

— Σύμβασις ἀφορῶσα τὰ Ταχυδρομικὰ δικαιώματα ὑπεγράφη κατ' αὐτὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 29 Ἰαννουαρίου.

Καθὼς τὸ εἶχον προιδῆ πάντες οἱ ἐχέφρονες ὁ περιοδικὸς τύπος ἀναλαμβάνει εἰς Ἀθήνας νέαν πάλιν ἐνεργητικότητα, καὶ τώρα ἕκαστος δύναται ὀρθῶς νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἂν ἡ ἐφημεριδογραφία, εἰς τὴν Ἑλλάδα παριστάνετο προσηκόντως ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἀκολασία γεννῶσα ἀξιοθρήνητα συμβεβηκότα ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ περιστείλῃ ἐσχάτως τὰς παρεκτροπὰς ἀνθρώπων ἐμπαθῶν, καὶ τὰς στασιαστικὰς ἐκφράσεις οἰστροπλήγος φατριαστικοῦ πνεύματος.

Ποτὲ δὲν ἐφαντάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ παραλύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν διὰ τοῦ περιοδικοῦ τύπου γινομένην ἐξάπλωσιν τῶν φώτων, καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του αἰσθήματα τοῦ Σ. ἡμῶν Ἄνακτος ἐκφράζουσιν ἐναργῶς τοὺς ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς προόδου τῆς νῦν Ἑλλάδος σκοποὺς του. Περιττὸν ἡγούμεθα ἄρα νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ αὖθις ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ὀπισθοδρομικώτερον ἀπὸ τὸν περιοδικὸν τύπον ὅταν διαχειρίζεται ἀπὸ ἐφημεριδογράφους τῶν ὁποίων ὁ ἐνθουσιασμὸς τοὺς τυφλόνει τρόπον τινὰ, καὶ παριστάνει ὑπὸ ἄλλην παρὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἔποψιν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἁπλούστερα καὶ φυσικώτερα πράγματα. Ἑπομένως ἀντὶ νὰ φωτισθῇ ἡ κοινὴ γνώμη, δύναται ἐκ τουναντίον νὰ ἐξαπατηθῇ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει ὁσάκις ἡ ἐφημεριδογραφία διατείνεται μὴ θέλουσα νὰ θεωρήσῃ τὰ πολιτικὰ φαινόμενα εἰμὴ μόνον ὑπὸ μίαν ἔποψιν καὶ καθόσον ἀποβλέπουσιν ἓν καὶ μόνον συμφέρον. Τότε καθῆκον πάσης Κυβερνήσεως εἶναι ἀναντιρρήτως νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν της τὴν κοινωνίαν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε νὰ διευθύνῃ, ἀποσπῶσα αὐτὴν ἀπὸ τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν ἀποπλανηθεῖσα βαδίζει, ἀπέχουσα οὕτω ἀπὸ τὸν ἀληθῆ σκοπὸ πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ τείνῃ. Τὸ καθῆκον τοῦτο ἔκρινεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐσχάτως εὔλογον νὰ ἐκπληρώσῃ, καὶ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἑνὸς ἑκάστου τὰ φρονήματα ὡς πρὸς τοῦτο, εἶναι ἀναντιρρήτως θετικώτατον ὅτι αἱ συνέπειαι τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβε δὲν ἐδύναντο νὰ προσβάλλωσι τὸν τύπον, διότι δὲν ἀντέκειντο εἰμὴ εἰς μόνην τὴν ἀκολασίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς ἀληθείας ἀσέβειαν, περὶ τῆς ὁποίας μᾶς ἔδωσε καὶ μᾶς δίδει κατὰ δυστυχίαν ἡ ἐφημεριδογραφία ἱκανὰ παραδείγματα.

Προκρίνομεν ὅμως ν' ἀπαντήσωμεν διὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὰς κατηγορίας ἀτόμων τινῶν, καὶ ἰδοὺ πρὸς ἀναίρεσίν των ἐδημοσιεύθησαν αἱ προκηρύξεις δύο ἐφημερίδων προτιθεμένων ὡς φαίνεται σκοπόν τινά πρὸς τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ φθάσωσι χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην οἱ Συντάκται αὐτῶν νὰ καταφύγωσιν εἰς λοιδορίας, εἰς ὕβρεις, ἢ νὰ περιφρονῶσι τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα.

Ὁ ΣΩΤΗΡ. ἐφημερὶς ἀποχρώντως ἤδη ἐγνωσμένη εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ φιλελεύθερα φρονήματά της καὶ τὰς ἀνεξαρτήτους αὐτῆς ἀρχὰς ἀναγγέλλει τὴν προσεχῆ αὐτῆς ἔκδοσιν, καὶ κηρύττει τρόπον τινὰ ὅτι ἡ ἐνεστῶσα τῶν πραγμάτων κατάστασις κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει τὸν ἀναγαιτίσει. Ἕκαστος ἐνθυμεῖται ὅτι πρῶτος ὁ Σωτὴρ ἐξέφρασε κατὰ καιρὸν πολιτικὰς ἀρχὰς τεινούσας πρὸς τὴ συγχώνευσιν τῶν κομμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ προμηνύει διὰ τῆς προκηρύξεώς του ὅτι θέλει εἶσθαι πιστὸς εἰς τὰς ἀρχάς του, φρονοῦμεν ἄρα καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡ σύμπραξίς του θέλει κατασταθῆ ὠφέλιμος εἰς τὸν τόπον.

Ἀνεφάνη καὶ ἑτέρα προκήρυξις ἀφορῶσα τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν τοῦ ΧΡΟΝΟΥ ἐφημερίδος πρωτοφανοῦς, ὅθεν δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τίποτε θετικὸν περὶ τοῦ πνεύματος αὐτῆς. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἔργον της δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατεργασίαν ἰδεῶν τινῶν κατὰ μέγα μέρος εἰσέτι αἰνιγματωδῶν, καὶ ἂν ὁ Χρόνος φέρῃ κατὰ νοῦν ὅτι ζῶμεν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν πᾶσα ἀρχαῖα κομματικὴ συνέριοις πρέπει διὰ πάντοτε νὰ ἐκλείψῃ, ἐὰν ἀναλογισθῇ ὅτι ὁ χρόνος παρέρχεται καὶ ὅτι διηνεκὸς προβαίνων οὐδ' εἰς Ναύπλιον οὐδ' εἰς Μέγαρα νὰ σταματήσῃ δύναται, ἐὰν ἐνθυμηθῇ ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ Ἀνακτορικὴ σημαία διεδέχθη τὰς σημαίας τῶν Κυβερνητικῶν καὶ τῶν Συνταγματικῶν, χαιρόμεθα ἀπὸ τοῦδε διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Χρόνου.

— S. M. le Roi, ayant décidé de célébrer à Nauplie l'anniversaire du 25 janvier, s'embarquera le 22 à bord du vapeur le Maximilien, pour se rendre à Nauplie, où il passera quelques jours.

— Une convention, relative aux droits de poste, a été conclue entre le gouvernement de Sa Majesté, et le gouvernement Français.

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 21 Janvier.

Ainsi que tous les hommes bien pensans l'avaient prévu, la presse périodique reprend à Athènes une nouvelle activité, et maintenant l'on est à même de juger sainement la question de savoir si le journalisme grec était bien représenté, par les feuilles dont la violence, en fesant naitre de déplorables désordres, ont contraint le gouvernement de prendre naguère des mesures de répression contre les écarts de quelques hommes passionnés, et contre les expressions séditieuses d'un fanatique esprit de parti.

Il a toujours été loin de la pensée du gouvernement, de vouloir paralyser en Grèce l'expansion des lumières par la presse périodique, et les sentimens bien connus de S. M. à l'égard de son peuple, répondent assez des intentions qu'elle entretient pour le progrès intellectuel de la Grèce moderne. Nous ne pensons pas qu'il soit nécessaire de répéter encore, que rien n'est plus rétrograde que la presse périodique, lorsqu'entre les mains d'ecrivains exaltés, elle s'aveugle sur ses propres effets, et traduit sous un jour faux et imaginaire, les faits les plus simples et les plus naturels. L'opinion publique si elle est susceptible *d'être éclairée*, ainsi que le prétendent avec raison tous les écrivains du monde, peut par la même raison *être trompée*, ce qui arrive toutes les fois que le journalisme s'obstine à ne considérer les phénomènes politiques, que sous un seul aspect, et relativement à un seul intérêt. Alors le devoir de tout gouvernement est évidement de protéger la société dont la direction lui est remise, contre les erreurs qui tendent à l'égarer dans sa marche, et à la faire sortir de la véritable route qui doit la conduire à son but. Ce devoir, le gouvernement grec, à cru dernièrement devoir l'appliquer, et, quelques soient les opinions que chacun est libre de professer à cet égard, il est positif que les conséquences des mesures qu'il a prises, ne pouvaient en aucune façon porter atteinte à la presse, puisqu'elles ne s'opposaient qu'à la violence d'expressions et au dédain de la vérité dont malheureusement le journalisme nous a donné de si fréquenses exemples.

Au reste nous aimons mieux répondre par des faits, aux récriminations de quelques individus, et voici que pour les démentir, paraissent les prospectus de deux journaux qui probablement sentent qu'ils ont une mission à remplir; mission qui peut s'exécuter sans que leurs rédacteurs aient besoin de recouvrir à la diffamation, à l'injure ou au mépris des convénances sociales.

Le *Sauveur* journal bien connu en Grèce pour la liberté de ses opinions et pour l'indépendance de ses principes annonce sa réapparition prochaine, et proclame en quelque sorte qu'il ne sera en rien entravé par l'état actuel de choses. On se souvient que ce fut d'abord dans le *Sauveur* que furent élaborés les premiers principes politiques, tendants en Grèce à une fusion des partis, et puisque le Sauveur annonce par son prospectus qu'il sera fidèle à ses principes, nous pensons aussi que son concours ne peut qu'être utile aux intérêts de sa patrie.

Ἐμάθαμεν πρὸς τούτοις ὅτι ἐκδίδεται ὅσον οὔπω καὶ ἄλλη ἐφημερὶς ἡ Φιλολογικὴ Ἀθηνᾶ, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιγραφὴ προμηνύει τὸν σκοπόν.

Ἐξ ὅλων τούτων τῶν νεοφανῶν ἐκδόσεων συνάγεται ὅτι ὁ περιοδικὸς τύπος ἀπέχει πολὺ τοῦ νὰ λογίζεται ἀνίσχυρος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅθεν παραιτοῦμεν τὴν ἀνάλυσιν πράγματος τὸ ὁποῖον ἕκαστος δύναται ἀφ' ἑαυτοῦ του νὰ ἐννοήσῃ.

Ἀνηγγείλαμεν ἐσχάτως εἰς τὸ κοινὸν ὅτι κατ' ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ταχυδρόμιον ἠθέλον εἰσαχθῆ διάφοροι βελτιώσεις, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης θέλουσα νὰ καταστοθῆ ὠφέλιμος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, θέλει δημοσιεύει εἰς τὸ ἑξῆς τακτικὸν πίνακα τῆς κινήσεως τῶν λιμένων τοῦ κράτους καὶ κυρίως τοῦ Πειραιῶς.

Προσέτι ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου θέλει δημοσιεύει εἰς ἕκαστον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ταύτης σημειώσεις ἐξαγομένας ἀπὸ Μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις γινομένας εἰς Ἀθήνας. Τὰς σημειώσεις ταύτας θέλει μᾶς χορηγεῖ πρὸς τὸ παρὸν ὁ Ἰατρὸς Κ. Βίπμερ, μεχρισότου δυνηθῶμεν νὰ τὰς ποριζώμεθα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἐκτὸς τούτου ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος θέλει καθιερώσει μίαν ἀπὸ τὰς σελίδας του εἰς τὴν δημοσίευσιν ἐπισήμων πράξεων, καὶ τοῦτο θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὰ ξένα Προξενεῖα νὰ καταχωριζωσιν ὅσας διακοινώσεις ἠθέλον ἔχει τυχὸν νὰ κάμωσι πρὸς τὸ δημόσιον.

Αἱ πράξεις τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου αἱ ἀποφάσεις θέλουν δημοσιεύεσθαι ἑκάστοτε διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου εἰς παράρτημα, καὶ τοῦτο θέλει καταστήσει ὠφελιμωτάτην εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἐφημερίδα ταύτην. Ἡ Διεύθυνσις δὲ αὐτῆς δράττεται τῆς παρούσης εὐκαιρίας διὰ νὰ διαβεβαιώσῃ καὶ αὖθις τοὺς ἀναγνώστας της ὅτι προθύμως θέλει ἀποδέχεσθαι καὶ δημοσιεύει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ κινήσῃ τοῦ κοινοῦ τὴν περιέργειαν, καὶ νὰ φωτίσῃ ταυτοχρόνως τὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς πράγματα τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἐφημεριδογραφίας μόνον δύναται νὰ γνωστοποιηθῶσι.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐπεσκέφθησαν αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τὸν κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Μενιδίου Νερόμυλον ἀπέχοντα μίαν ὥραν τῆς πόλεως, τὸν ὁποῖον ἀνήγειρεν ὁ Κ. Βελγαρρὶκ.

Τὸ ὡραῖον τοῦτο κατάστημα εἶναι ὀργανισμένον κατὰ τὰς νεωτάτας μεθόδους καὶ αἱ μηχαναί του εἶναι αἱ ἐντελέστεροι τῆς Εὐρώπης. Μόλις πρὸ ὀλίγου ὁ μύλος οὗτος ἐμβῆκεν εἰς ἐνέργειαν, καὶ μόλα ταῦτα ἀπὸ τοῦδε προϋπόσχεται εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας ἄριστα ἀποτελέσματα.

Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἐξέτασαν μὲ πολλὴν περιέργειαν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς μηχανὰς ταύτας, καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸ κατάστημα εἰς ὅλας του τὰς λεπτομερείας.

Ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασεν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τὴν ἄκραν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν, καὶ ἐνεθάρρυνε μὲ λόγους πλήρεις καλοκαγαθίας τὸν Κύριον Βελγαρρὶκ εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του. Ὀφείλομεν χάριτας ἀναντιρρήτως εἰς τὸν Κ. Βελγαρρὶκ ὅστις εἰσῆξεν εἰς τὸν τόπον μίαν νέαν βιομηχανίαν καὶ νέον κλάδον ἐμπορικόν.

Ἀφ' οὗ ἐπεσκέφθησαν λεπτομερῶς τὸν μύλον διαμείναντες ἐκεῖ δύω περίπου ὥρας ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ καλοκαγαθία τοῦ Σ. Ἡμῶν Ἄνακτος ἐνεθάρρυνεν εἰς τὸ ἄκρον τὸν Κ. Βελγαρρὶκ καὶ ηὔξησε τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ καταστοθῆ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὠφέλιμος εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον προσδιώρισε τὴν διαμονήν του. Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ λογίζεται εὐτυχὴς διὰ τὴν προστασίαν τὴν ὁποίαν ἐπιδαψιλεύει ὁ Σ. ἡμῶν Μονάρχης εἰς τὰς προόδους τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου αἱ ὁποῖαι θέλουν καταστοθῆ μίαν ἡμέραν διὰ τὸ ἔθνος πηγὴ δόξης καὶ πλούτου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ. Αἱ μετὰ τὴν πρώτην Ἰαννουαρίου Γαλλικαὶ ἐφημερίδες διαλαμβάνουσι τοὺς συγχαρητικοὺς λόγους τοὺς ὁποίους τὰ διάφορα πολιτικὰ, νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ σώματα ἀπέτειναν πρὸς τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, καὶ τὰς ἀπαντήσεις συγχρόνως τῆς Α. Μ.

Προσεχῶς θέλει συζητηθῆ εἰς τὴν βουλὴν τὸ περὶ σιδηρῶν ὁδῶν ζήτημα. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἡ ὁποία προϋπόσχεται ἄριστα ἀποτελέσματα διὰ τὸ ἐμπόριον ἐφελκύει εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλων τῶν κεφαλαιούχων. Ἀπὸ τοῦ 1830 ἔτους τὰ ἰδιωτικὰ κεφάλαια κατὰ μέγα μέρος δὲν ἐκυκλοφοροῦσαν πλέον, ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἀπεκατεστάθη ἡ κοινὴ ἡσυχία τὰ χρήματα ἔγιναν πάλιν τοσοῦτον ἄφθονα, ὥστε τὸ ἐμπόριον εὑρέθη διὰ μίαν στιγμὴν εἰς ἀμηχανίαν περὶ τῆς καταλλήλου αὐτῶν χρήσεως. Εἶναι πιθανὸν οἱ σιδηροὶ δρόμοι νὰ τακτοποιήσωσι τὸν τρόπον τῆς κυκλοφορίας τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἐριψοκινδυνεύοντο πολλάκις εἰς ἐπιχειρήσεις τυχηρὰς καὶ ἐπισφαλεῖς.

Αἱ ἐκ τοῦ Ἀλγερίου εἰδήσεις διαλαμβάνουσι μεγάλους ἐπαίνους ὑπὲρ τῆς συνετῆς διαγωγῆς καὶ τῆς δραστηριότητος τοῦ στρατηγοῦ Βαλλέ. Ἡ Γαλλικὴ ἐξουσία εἰς Κωσταντίνην παγιώνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθ' ἑκάστην ὑπὸ τὴν διοίκησίν του. Κατὰ μέγα μέρος ἀπεκατεστάθη ἐκ νέου ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τῆς Κωσταντίνης καὶ τῶν πλησιοχώρων φυλῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐγκαταλείψει κατ' ἀρχὰς τὰς ἑστίας των, σήμερον ὅμως ἐπιστρέφουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὰς ἐργασίας των· τὸν Βέην Ἀχμέτην ἐγκατέλιπαν οἱ πλειότεροι αὐτοῦ σύμμαχοι, προτιμῶντες νὰ πλουτίσωσι διὰ τοῦ μετὰ τῶν Γάλλων ἐμπορίου των, ὡς πρὸς τὴν φιλικὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων εἶναι ἐντελῶς πεπεισμένοι. Σήμερον ὑφίσταται ἡ μεγαλητέρα ὁμόνοια μεταξὺ τῶν ἀποίκων καὶ τῶν αὐτοχθόνων τοὺς ὁποίους ἐφόβιζον πρότερον αἱ συνέπειαι τῆς κατακτήσεως, καὶ οἱ ὁποῖοι θαυμάζουσι σήμερον τὴν τοσαύτην τῶν νικητῶν των μετριότητα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Προυσία. Ἡ παρουσία εἰς Βερολῖνον ἐπιτροπῆς τινὸς τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ῥήνου, ἐπροξένησε πολὺν θόρυβον, διότι διάφοροι ἐφημερίδες εἶχον ἀναγγείλει ὅτι ἤρχετο νὰ διαμαρτυρηθῆ ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Κολόγνης. Ἀλλ' ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν ἔφερε κανένα ἐπίσημον χαρακτῆρα, καὶ λέγουν μάλιστα ὅτι ἀνεχώρησε χωρὶς κἂν νὰ δυνηθῆ νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν Βασιλέα.

On annonce aussi la publication du *Temps* journal nouveau et nous ne savons encore rien de positif sur le sens de sa rédaction. Dans tous les cas, nous croyons que ses travaux peuvent aussi contribuer à l'élaboration de certaines idées, encore assez obscures pour le plus grand nombre, et si *Le Temps* songe que nous vivons au temps où les anciennes rivalités de partis doivent disparaitre sans retour, s'il songe que le *Temps*, marche sans cesse et qu'il ne peut s'arrêter *ni à Nauplie, ni à Mégare*, s'il se souvient en un mot *qu'à Athènes* la bannière royale à remplacé les baïracks des *Kyvernitiques* et du *Syntagma* nous applaudissons d'avance à la naissance du *Temps*.

Nous avons aussi entendu parler de la publication prochaine de *l'Athènes Littéraire* dont le titre fait deviner l'objet dont il compte s'occuper.

De toutes ces publications nouvelles il résulte que la presse périodique est loin de se sentir impuissante à Athènes, et nous ne nous arrêterons pas plus longtemps sur l'analyse d'un fait qui est à la portée de toutes les intelligences.

Nous avons annoncé dernièrement que le *Courrier Grec*, sous les auspices du Ministère de l'Instruction publique recevrait quelques améliorations; et en effet la direction de ce journal a cru rendre un service au commerce intérieur, en donnant dorénavant à ses lecteurs un bulletin régulier du mouvement des ports et particulièrement de celui du Pirée.

De plus, la direction du Courrier Grec donnera dans chacun de ses numéros des notes faites sur des observations météorologiques à Athènes. Ces notes seront fournies par Mr. le docteur Wibmer président du conseil Médical, qu'à ce que l'Université soit en mesure de nous les transmettre.

Enfin une partie officielle sera adjointe au Courrier Grec, ce qui mettra tous les consulats étrangers a même de publier régulièrement toutes les communications qu'ils pourront avoir à faire.

Les insertions judiciaires et les arrêts de l'Aréopage seront enfin publiés par des supplémens *ad hoc*; et le Courrier Grec sera désormais l'organe de *l'utilité publique*.

La direction du Courrier Grec, profite en même temps de cette occasion pour renouveler à tous ses lecteurs, l'offre de ses colonnes pour la publication de tous les faits qui peuvent intéresser le public, et éclairer le gouvernement sur des détails qui n'ont pas d'autre *moyen de se faire connaitre que le journalisme.*

Dimanche dernier, L. L. M. M. le Roi et la Reine ont visité le moulin à eau établi par Mr. de Belgarric, à une lieue d'Athènes, sur la route de Ménidi.

Ce bel établissement, organisé d'après les procédés mécaniques les plus avancés, est construit sur les plans des machines les plus perfectionnées de l'Europe; et, quoique n'étant en activité depuis peu de temps, il marche déjà à la satisfaction complette de ses entrepreneurs.

L. L. M. M. ont examiné avec intérêts et attention tous les détails des machines, et toutes les particularités et dispositions de l'établissement.

Le Roi donna au propriétaire du moulin des marques de sa satisfaction et encouragea par des paroles pleines de bonté les travaux de Mr. de Belgarric, qui à la vérité, ont ouvert dans le pays, un nouveau débouché à l'activité industrielle et commerciale. Après avoir passé près de deux heures à leur visite L. L. M. M. sont rentrées au palais.

Mr. de Belgarric vivement honoré de la bienveillance royale a puisé, dans ces encouragemens, le désir d'être de plus en plus utile au pays où il a fixé son séjour, et la Grèce, en cette occasion peut encore se féliciter de la sollicitude avec laquelle son souverain protège les progrès de l'industrie et du commerce, qui doivent devenir un jour pour la nation une source de gloire et de richesse.

EXTÉRIEUR.

FRANCE. Les journaux Français, depuis le premier janvier, contiennent les discours des corps politiques, legislatifs, et administratifs adressés au Roi à l'occasion du nouvel an, ainsi que les réponses de S. M.

Les chambres seront bientôt entrées en discussion de la question des chemins de fer. Cette entreprise qui promet tant de résultats pour le commerce Français fixe au plus haut dégré l'attention du gouvernement de tous les capitalistes. Depuis 1830 les fonds particuliers s'étaient en grande partie retirés de la circulation, mais depuis que la tranquillité publique s'est rétablie, on a vu reparaitre le numéraire en si grande abandance, que le commerce a eu un instant d'embarras par suite de la quantité de valeurs qui se pressèrent dans toutes les voies de débouchés industriels. Il est probable que les chemins de fer régulariseront le mode de circulation des capitaux, qui souvent s'égaraient et couraient de grands risques dans des spéculations aventureuses et hasardées.

Les nouvelles de la régence d'Alger contiennent de grands éloges à la conduite

Ἰδιαιτέρα τις ἐπιστολὴ ἀναφέρει ὅτι ἡ Προυσία δημοσιεύουσα νόμον περὶ τῆς φιλολογικῆς ἰδιοκτησίας ἀνώτερον ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ τοῦ ἤδη ἐκδοθέντος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Διαίτης, ἀποδεικνύει ὅτι ἔκαμε τοὐλάχιστον διὰ τοὺς εἰς αὐτὴν ὑποκειμένους τόπους, πολὺ περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἔκαμεν ἡ Δίαιτα δι' ὅλα τὰ Γερμανικὰ κράτη.

Γράφουν ἐκ Κοβλέντζης ὅτι πλαστόγραφος τὶς ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τοῦ Ἐπισκόπου δῆθεν τῆς Κολόγνης, ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἐκήρυξεν ἐπισήμως ὁ ῥηθεὶς ἐπίσκοπος ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει, διεδόθη ἐσχάτως εἰς τὸ δημόσιον. Ἡ ἐξουσία ὑπεσχέθη ἀμοιβὴν 100 διστήλων εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἤθελεν ἀνακαλύψει τὸν συντάκτην τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀποκρύφου ἐγγράφου.

ΑΝΟΒΕΡ. Λέγουν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ Ἀνσβὰλδ καὶ Στραλενχάϊμ ἔδωσαν τὴν παραίτησίν των, καὶ ὅτι ὁ Δήμαρχος τοῦ Μίνδεν διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς Βασιλικῆς διακηρύξεως. Ἡ ἐφημερὶς τοῦ Ἀνόβερ ἀναιρεῖ τὴν δημοσιευθεῖσαν εἴδησιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Αὐγούστης περὶ ταραχῶν δῆθεν αἱ ὁποῖαι συνέβησαν εἰς Ὀοναβρουὺκ καὶ εἰς Ἀνόβερ. Πληροφορούμεθα, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, ὅτι ἡ συνέλευσις τῶν 1819 θέλει συγκαλεσθεῖ ἐκ νέου περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰαννουρίου ἢ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου.

Ὁ Κόμης Γάλεν Ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς Προυσίας εἰς Βελγίαν, ἐπαύθη τῶν χρεῶν του διότι δὲν ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν τὴν ὁποίαν τῷ ἔδωσεν ἡ Κυβέρνησίς του νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Κολόγνης, κοινοποιῶν συγχρόνως πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ δημοσιευθέντα ἐπίσημα ἔγγραφα, ὥστε διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ ἀναιρέσῃ ὅσα ψευδῶς ἐκήρυξαν αἱ ἐφημερίδες τῶν Βρυξελλῶν. Ὁ Κόμης Γάλεν εἶναι εἷς ἐκ τῶν εὐγενῶν τοῦ καθολικοῦ δόγματος τῆς ἐπαρχίας τῆς Βεσφαλίας, καὶ λέγουν ὅτι ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐνέκρινε τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεώς του εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπισκόπου.

Ὁ Κ. Αὐδὼ, Γραμματεὺς Πρεσβείας εἰς Φραγκφόρτιον προσεκλήθη νὰ ἀναλάβῃ προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Κ. Γάλεν εἰς Βρυξέλλας.

Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Προυσιακὸν Κράτος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Γαλλίας, καὶ τοῦ Φίλου τῆς Θρησκείας ἀπηγορευθη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ τρέχοντος Ἰαννουαρίου.

ΑΓΓΛΙΑ. Τὰ μέλη τῆς γενικῆς ἑταιρείας τοῦ Ἀγγλοαμερικανικοῦ πλοῦ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι μεγάλα χρηματικὰ κεφάλαια εἰς τὸν Καναδὰν ἐπαρουσίασαν εἰς τὸν Λόρδον Γλενέλγ ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδίδουσι τὴν ἐνεστῶσαν δυσάρεστον κατάστασιν τοῦ Καναδᾶ εἰς τὸ ὑφιστάμενον δημοτικὸν σύστημα τοῦ ὁποίου εἶναι κακὴ μὲν ἡ ἀρχὴ, ἀλλ' ὀλεθριωτέρα ἡ ἐφαρμογή. Ἑπομένως οἱ ὑπογράψαντες τὸ ὑπόμνημα παρακαλοῦσι τὸν Λόρδον Γλενέλγ νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας παραδοχῆς μέτρων δραστηρίων πρὸς κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν.

Αἱ εἰδήσεις τοῦ Καναδᾶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἀναφέρουσι τίποτε θετικὸν, εἶναι καὶ ἀντιφατικώταται, καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες μὴ δυνάμεναι νὰ παραδεχθῶσιν ἀποκλειστικῶς κἀμμίαν ἐκ τῶν εἰδήσεων τούτων, τὰς δημοσιεύουσιν ὅλας ἀνεξαιρέτως διὰ νὰ σχηματίσωσι μόνοι οἱ ἀναγνῶσται των ὁποιανδήποτε ἤθελον περὶ αὐτῶν γνώμην. Οὕτω λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν λέγουσιν ὅτι τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα ἐκτύπησαν εἰς διάφορα μέρη τοὺς ἀποστάτας, ὅτι ἡ πόλις τοῦ Μοντρεὰλ εἶναι καλῶς ὀχυρωμένη, καὶ τέλος πάντων ὅυι τὸ πᾶν προμηνύει τὴν καλὴν ἀπόβασιν τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ μέρους θέλουν νὰ ὑποστήσωσιν ὅτι ὁ ἄνω Καναδᾶς ἑτοιμάζεται εἰς γενικὴν ἐπανάστασιν, ὅτι ἔγιναν ἤδη διάφοροι πολιτικαὶ ἑνώσεις, καὶ μάλιστα ὅτι αι τοῦ South Uxbridge ἐκήρυξαν τὰς ἀκολούθους ἀποφάσεις:

« Θεωροῦμεν τὴν ἐνεστῶσαν βουλὴν ὡς παριστάνουσαν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν της, καὶ ὄχι τὸν λαὸν τοῦ ἄνω Καναδᾶ.

« Ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην μεταῤῥυθμίσεων.

« Ἡ βουλὴ ἀναγνωρίζει καὶ παραδέχεται καθ' ὁλοκληρίαν τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς πράξεις τοῦ Παπινὼ καὶ τῶν συναδελφῶν του τοῦ κάτω Καναδᾶ κατὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου.

« Ὁποιαιδήποτε καὶ ἂν ἦναι αἱ εἰς τὸ μέλλον συνέπειαι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ ὑπόθεσίς μας εἶναι ἔντιμος καὶ δικαία, καὶ θέλομεν ἔχει πάντοτε μεθ' ἡμῶν δύναμιν ἰσχυροτέραν τῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὅστις λοιπὸν δὲν ἔχει ὅπλον καλὸν ἂς εὑρῇ ἐν τοιοῦτον καθότι πάντες ὀφείλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὰ δικαιώματά μας, κτλ. κτλ.

Ἕκαστος ἄρα βλέπει πόσον εἶναι ἐξημμένα τὰ πνεύματα εἰς τὸν ἄνω Καναδὰν, καὶ ὁποιαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ὑπερβολαὶ τῶν δύο ἀντιμαχομένων μερῶν, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων κατάστασις βλάπτει καιρίως τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας μετὰ τοῦ Καναδᾶ. Ἄλλως τε ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων εἰς τὸ Λονδῖνον ἠννόησε κάλλιστα πόσον σπουδαῖαι εἶναι αἱ περιστάσεις αὗται, καὶ πολλὰ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκήρυξαν παῤῥησίᾳ ὅτι διὰ νὰ εἰρηνοποιήσῃ προσηκόντως τὰ πράγματα τοῦ Καναδᾶ ἡ Ἀγγλία ὀφείλει νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀποικίας ταύτης.

Μεγάλαι προπαρασκευαὶ γίνονται πανταχόθεν διὰ νὰ ἐπαυξηθῶσιν αἱ κατὰ τὸν Ἄνω καὶ Κάτω-Καναδὰν Ἀγγλικαὶ δυνάμεις. Ἰσχυρότατα σώματα πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ διετάχθησαν νὰ παρακολουθήσωσι τὰ κατ' ἀρχὰς ἐκστρατεύσαντα τάγματα, καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ Δεκεμβρίου ἔμελλον προσέτι νὰ ἀναχωρήσωσι 10,000 ἄνδρες. Ὡς ἐκ τῶν μέτρων τούτων εὐλόγως δύναταί τις νὰ συνάξῃ τὸν ἀκόλουθον συμπερασμὸν, τὸν ὁποῖον ἀπαντᾷ τις εἰς ὅλων τῶν ἐφημερίδων τὰς σελίδας, καὶ μὲ τὸν ὁποῖον συμφωνοῦσι τὰ πλειότερα μέλη τῆς βουλῆς, δηλ. ὅτι ἂν ἡ Ἀγγλία προτίθεται νὰ καθυποταξῇ τὸν Καναδὰν διὰ τῶν ὅπλων, θέλει μὲν ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ της δαπανῶσα ἄπειρα χρήματα, ἀλλ' ὅταν ἡ ἀποστασία παύσῃ διὰ τοῦ μέσου τούτου, ὅταν δηλ. κατορθώσῃ νὰ καταπνίξῃ διὰ τῶν ὅπλων τὰ παράπονα τῶν Καναδίων, μήπως διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιτυχίας, θέλει δοξασθῇ ἡ Ἀγγλία, μήπως θέλει ἐπαυξήσει τὰς δυνάμεις της ἢ μήπως θέλει ἀπολαύσει ὁποιονδήποτε ἄλλο συμφέρον. Δὲν θέλει ἐκ τοὐναντίον ἐκτεθῇ εἰς μεγαλητέρας δαπάνας διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ ἀποικίαν ἡ ὁποία δὲν θέλει ἀποφέρει τότε πλέον εἰς αὐτὴν κἀνὲν ὄφελος;

[Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων.]

et à l'activité du général Vallée. La possession de Constantine s'affermit de jour en jour sous son administration. La plupart des relations sont retablies avec les tribus des environs qui d'abord s'étaient enfuies, et qui d'instant en instant retournent à leurs travaux. Le Bey Achmet voit ses drapeaux désertés par la plupart de ses alliés qui en définitive preférent s'enrichir par le commerce avec les Français, sur le compte de qui ils sont maintenant entièrement rassurés, et la meilleure intelligence règne entre les colons et les indigènes qui redoutaient tant les suites de la conquête, et qui sont surpris de la modération de leurs vainqueurs.

ANGLETERRE. Les membres de l'association générale de la navigation Anglo-Américaine des indes occidentales, qui ont des capitaux très considérables engagés au Canada, ont presenté à Lord Glenelg un mémoire dans lequel ils attribuent le facheux état de choses qui à lieu dans ce moment au Canada à l'existance d'un système municipal, vicieux en principe, et mauvais dans son application. En conséquence les signataires du mémoire prient Lord Glenelg d'appeler l'attention du gouvernement sur la nécessité d'adopter des mesures promptes et éfficaces pour étouffer les sentimens de malveillance qui se sont manifestés dans cette Colonie.

Les nouvelles du Canada sont toujours remplies d'incertitudes et de contradictions et dans l'impossibilité d'adopter exclusivement l'une de leurs versions, les journaux Anglais les publient toutes en laissant à leurs lecteurs de se former eux mêmes une opinion. Ainsi d'une part, on annonce que les troupes Anglaises ont obtenu quelques avantages sur les revoltés; que la ville de Montréal est en bon état de défense, enfin que tout présage une issue favorable à la Métropole, tandis que d'un autre côté on prétend que déjà le Haut-Canada se prépare à un soulevement général, que déjà des unions politiques s'y sont formées et qu'entr'autres celles de South-Uxbridge ont proclamé les resolutions suivantes:

« Nous considérons la chambre d'assemblée actuelle comme représentant l'intérêt individuel de chacun de ses membres et non pas le peuple du Haut-Canada.

« La province à besoin d'une réforme.

« L'assemblée approuve la conduite et les actes de Papineau et de ses frères du Bas Canada dans leur attitude contre le ministère Anglais.

« Quelques soient les conséquences nous savons que notre cause est bonne et honnète et nous aurons avec nous une puissance plus grande que celle de l'homme. Que tout homme qui n'a pas une bonne carabine s'en procure donc une, car nous voulons soutenir nos droits etc. etc.

On voit par là à quelle violence de pensée les esprits se trouvent portés dans le Haut-Canada et quelque soient les exagérations qui peuvent exister dans les versions des insurgés on des agens de la métropole il est positif que cet état de choses est inquiétant pour les intérêts par lesquels le commerce de la grande Bretagne se trouve engagés à l'égard de la Colonie. Au reste la gravité de ces circonstances est parfaitement comprise à la chambre des communes, et déjà plusieurs de ses membres ont exprimé formellement, que, pour pacifier convenablement le Canada l'Angleterre devait faire droit aux réclamations des habitans de cette Colonie.

D'immenses préparatifs ont lieu de toutes parts pour renforcer les troupes Anglaises dans le Haut et le Bas-Canada. Des corps considérables d'infanterie et d'artillerie ont reçu l'ordre de se joindre aux régimens qui avaient été primitivement expédiés, et avant la fin du mois de décembre 10,000 hommes de renfort avaient du partir. Ces mesures font naturellement faire la réflexion suivante que nous retrouvons dans les colonnes de tous les journaux et dans l'opinion d'un grand nombre de députés au parlement; c'est que si l'Angleterre veut reduire le Canada par les armes elle en viendra certainement à bout, en fesant toutes fois d'énormes et intempestives dépenses, mais lorsque la révolte sera reduite au Canada c'est à dire quand on aura étouffé les plaintes des Canadiens par le poids d'une autorité militaire, l'Angleterre aura-t-elle gagné quelque chose en gloire, en profit, ou en puissance? — Ne lui faudra-t-il pas au contraire continuer de dépenser journellement pour une possession qui dès lors ne lui rapportera plus rien?

(Journal des Débats).

ALLEMAGNE. Prusse. La présence à Berlin d'une députation de l'ordre equestre des provinces Rhénanes avait inspiré le plus vif intérêt vu que plusieurs journaux avaient annoncé qu'elle venait protester en faveur de l'archevêque de Cologne. Mais on apprit bientôt que cette députation n'avait aucun caractère officiel. On assure qu'elle est partie sans avoir obtenu une audience du Roi.

On lit dans une correspondance particulière que: La Prusse en publiant une loi sur la propriété littéraire bien supérieure dans son ensemble à celle qui a été sanctionnée sur le même objet par la Diète Germanique, prouve qu'elle a fait, au moins pour les états qui lui sont soumis, plus qu'elle n'a pu obtenir de la Diète pour la généralité des états d'Allemagne.

On écrit de Coblentz qu'une prétendue lettre Pastorale de l'archevêque de Cologne ayant été répandue dans le public, et ayant été désavouée par le prélat, l'autorité de la province a promis une recompense de 100 écus à quiconque découvrira l'auteur de la pièce apocryphe.

Le Comte de Galen chargé d'affaires de Prusse en Belgique, à reçu sa demission pour n'avoir pas exécuté l'ordre que lui avait transmis son gouvernement, de faire connaitre au cabinet Belge, le véritable état des choses relativement à l'affaire de Cologne, et de lui communiquer les actes officiels publiés sur cette question, afin de réfuter les mensonges propagés à ce sujet par les journaux de Bruxelles et de Liège. Mr. le Comte de Galen appartient à la noblesse catholique de la province de Westphalie et on assure qu'il avait désapprouvé la conduite de son gouvernement dans l'affaire de Cologne.

Mr. de Sydow, sécrétaire de légation à Francfort est appelé à remplir provisoirement les fonctions de Mr. de Galen à Bruxelles où les différens relatifs au Luxembourg exigent la présente d'nn diplomate exercé.

L'introduction de la Gazette de France, et de l'Ami de la religion est interdite dans les états Prussiens depuis le premier janvier.

HANOVRE. On annonce que les ministres d'Asnswald et de Stralenheim ont donné leur demission et que le Magistrat de Minden a protesté contre le manifeste Royal. La Gazette de Hanovre dément la nouvelle répandue par la Gazette d'Aaugsbourg, portant que de graves désordres ont éclaté à Osnabruck et à Hanovre. Nous apprenons disait le même journal que les états de 1819 seront convoqués à la fin de janvier ou dans les premiers jours de février.

NOUVELLES DIVERSES.

— Le Morning Chronicle dément la nouvelle qui avait annoné que c'était par la médiation de Lord Ponsomby qu'un traité de commerce avait été conclu entre la Porte et la Belgique.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Ὁ Ἑωθινὸς Χρονικὸς ἀναιρεῖ τὴν διαδοθεῖσαν φήμην περὶ τοῦ ὅτι ὑπεγράφη μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας καὶ τῆς Βελγίας συνθήκη ἐμπορικὴ συνεργεία τοῦ Λόρδου Ποσόμβη.

— Ἡ Ἀγγλικὴ Βουλὴ ἔχει σκοπὸν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς συγκάλεσιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπαύξησιν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ.

— Ἐξεδόθη εἰς Βερολῖνον τὴν 18 Δεκεμβρίου νόμος κατὰ τῆς βιβλικῆς παραποιήσεως.

— Κατὰ τὰς ἐξ Ἀλγερίου εἰδήσεις τῆς 24 Δεκεμβρίου ὁ στρατηγὸς Βαλλὲ ἔμελλε προσεχῶς νὰ ἀπέλθῃ εἰς Γαλλίαν.

— Ἄπειροι μαθηταὶ μετέβησαν ἐκ Γοττίγκης εἰς Χαϊδελβέργην διὰ νὰ ἀκολουθήσωσι τὰ μαθήματα των εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς πόλεως ταύτης.

— Ὁ πολιτικὸς καὶ Ποινικὸς νόμος τῆς Γαλλίας ἰσχύουν σήμερον εἰς τὴν Σερβίαν, καὶ ὁ Πρίγκιψ Μιλόσσης διέταξε νὰ μεταφρασθῇ ἐπίσης καὶ ἡ Γαλλικὴ στρατιωτικὴ δικονομία.

— Θορυβώδεις ὁμηγύρεις παρετηροῦντο εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Παρισίων τὴν 31 Δεκεμβρίου ἡμέραν καθ' ἣν ἐπετράπη νὰ ἀνοίξωσι πάλιν τὰ παικτήρια.

— Τὰ ἐκ Μαδρίτου γράμματα τῆς 27 Δεκεμβρίου ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἐσπαρτέρος ἀπεποιήθη καὶ ἐκ δευτέρου τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἐπρότεινε συγχρόνως διὰ τὴν ὑπουργικὴν ταύτην ἕδραν τὸν στρατηγὸν Λάτρην.

— Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καταγίνεται εἰς Παρίσια νὰ συντάξῃ νομοσχέδιον περὶ φιλολογικῆς ἰδιοκτησίας.

— Γράφουν ἐκ Δυσσελδόρφης τὴν 20 Δεκεμβρίου ὅτι νέος τις εἰκοσαετὴς ὅστις συνέταξε, καθὰ λέγουν, τὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν ὡς ἐκ μέρους τοῦ ἐπισκόπου τῆς Κολόνης ἐρρίφθη εἰς τὸν Ῥῆνον, φοβούμενος μήπως ἀνακαλυφθῇ. Δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ τὸν σώσωσι.

— Ἡ πανώλης ἀντὶ νὰ ἐκλείψῃ θερίζει ἀνηλεῶς τοὺς κατοίκους τῆς Ὀδησσοῦ.

— Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰ λοιμοκαθαρτήρια τὰ ὁποῖα μελετᾷ νὰ συστήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Τὸ πλοῖον τοῦ Κ. Ἀλεξανδρῆ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπιστρέψει ἐσχάτως ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ἐκάη ὁλόκληρον ἐντὸς τοῦ λιμένος Σύρου. Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι του ἀπωλέσθησαν, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ ζημία αὕτη ὑπῆρξεν αἰσθαντικὴ διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς νήσου Σύρου. Μ' ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπαθείας δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ σωθῇ τὸ πλοῖον, τοῦ ὁποίου οὐδὲ ἴχνος δὲν ἔμεινε μετὰ δύω ὥρας. *Λέγουν ὅτι τὸ δυστύχημα τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς ἀπροσεξίας ναύτου τινός.*

Λόγιοι τινὲς ἀνέλαβον κατ' αὐτὰς τὴν ἔκδοσιν περιέργου καὶ ὠφελιμωτάτου συγγράμματος. Τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν δηλ. μετάφρασιν τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας καὶ Ἐθνογραφίας (l'Univers Pittoresque.) Ὅστις γνωρίζει τὸ ὡραῖον τοῦτο σύγγραμμα, δύναται εὐκόλως νὰ κρίνῃ περὶ τῆς μεγίστης ὠφελείας τὴν ὁποίαν ἐμπορεῖ νὰ παρέξῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, καὶ ἑπομένως δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πάντες θέλουν συνδράμει καὶ ἐνισχύσει τῆς μεταφράσεως τὴν ἐπιχείρησιν. Διὰ νὰ κατασταθῇ εὔκολος ἡ ἀπόκτησίς του, τὸ σύγγραμμα τοῦτο θέλει ἐκδίδεσθαι δὶς τοῦ μηνὸς εἰς φυλλάδια ἑνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου, τιμώμενον ἕκαστον ἀνὰ πεντήκοντα λεπτὰ διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους συνδρομητὰς, καὶ ἀνὰ ἑβδομήκοντα πέντε διὰ τοὺς ἐκτός.

Ἰδοὺ καὶ ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκδοθεῖσα ἐσχάτως προκήρυξις, τὴν ὁποίαν κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Πολλοὶ τῶν συγγραφέων τῆς σοφῆς Εὐρώπης καὶ πρώτοι μὲν ἐπεχείρησαν συγγράψωσι ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ καὶ νὰ π ροστήσωσιν ὡς εἰς εὐρ καὶ κοινὸν πανόραμα τῶν Ἐθνῶν ὅλων τὴν ὕπαρξιν, ἀλλὰ μόν ν εἰς τὸν μεγ λουργὸν αἰῶνα καθ' ὃν ζῶμεν δέδοται νὰ παρέξῃ τελειότερόν τι καὶ κατὰ τ τον· τελειότερον λέγομεν, διότι οἱ φιλοπ ονοῦντες τὸ ἤδη εἰς Παρισίους ἐκδιδόμ νον παρὰ τῶν ἀδελφῶν Διδότων Σύγγραμμα L' Univers Pittoresque, ἤτοι Π α κόσμιος Ἱστορία καὶ Ἐθνογραφία, προέθεντο νὰ συναγάγωσιν εἰς αὐτ ὅ,τι ἄξιον σπουδῆς καὶ περιεργείας παρέστησαν ἢ παριστάνουν τὰ διάφορα ἔθ τῆς Οἰκουμένης; Ἱστορίαν δηλαδὴ, Τοπογραφίαν, Ἐθνογραφίαν, Στατιστικὴ καὶ ἄλλα σπουδαῖα στοιχεῖα τῆς κοινωνικῆς τῶν Ἐθνῶν ζωῆς, καὶ οὕτω νὰ δ σωσιν εἰς χεῖρας τοῦ Λαοῦ τὴν πρόχειρον ταύτην καὶ ὡραίαν Βιβλιοθήκην, τ σαῦτα σπουδαῖα καὶ τερπνὰ ἀντικείμενα περιέχουσαν.

Γνωρίζοντες πόσον ἤθελεν εἶσθαι ὠφέλιμον διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς Ἑλλάδος, κοινωνίαν ἀρτιπαγῆ καὶ χρήζουσαν, ὑπὲρ ἄλλο τι, τῶν σωτηρίων τῆς Ἱστορίας μαθημάτων, τὸ τοιοῦτον Σύγγραμμα, καὶ μόνην ταύτην τὴν ἀπολογίαν ἀπολ γούμενοι διὰ τὴν τολμηρὰν πρόθεσίν μας, ἀνελάβαμεν καὶ προκηρύττομεν ἤδ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μετάφρασιν τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας καὶ Ἐθνογραφίας.

Δὲν ἐφείσθημεν οὔτε δαπανῶν οὔτε κόπων ἀπείρων ὅσους τοιαύτη ἐπιχείρησις ἀπαιτεῖ, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φιλόμουσος περὶ τὴν ἔκδοσιν συνδρομὴ τοῦ ἔθνους θέλει μᾶς ἐγκαρδιώσει εἰς τὴν ἀποπεράτωσίν της.

Ἐκρίναμεν δὲ καταλληλότερον ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, Ἱστορίαν πάτριόν μας, Ἱστορίαν ζωγραφηθεῖσαν μὲ τὰ λαμπρότερα χρώματα ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης εἰκόνος τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, καὶ οὕτω νὰ προβῶμεν καὶ εἰς τὴν τῶν λοιπῶν ἐθνῶν.

Τὸ ὅλον τοῦ συγγράμματος θέλει ἀπαρτίσει τριακόσια περίπου τυπογραφικὰ φύλλα, ἕκαστον τῶν ὁποίων θέλει συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἓν ἢ δύο λιθογραφήματα παριστάνοντα τὰ λαμπρότερα μνημεῖα τῆς Ἀρχαιότητος, τὰς εἰκόνας τῶν ἐνδοξοτέρων ἀνδρῶν, τὴν ἐνδυμασίαν κτλ. τῶν διαφόρων ἐθνῶν. Διὰ ν' ἀποκαταστήσωμεν δὲ εὔκολον καὶ ὀλιγοέξοδον τὴν ἀπόκτησιν τοῦ συγγράμματος τούτου θέλομεν τὸ ἐκδίδει δὶς τοῦ μηνὸς εἰς φυλλάδια ἑνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου ἕκαστον εἰς ὄγδοον, μὲ μίαν ἢ δύο εἰκόνας.

Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς προσδιωρίσθη εἰς πεντήκοντα λεπτὰ δι' ἕκαστον φυλλάδιον διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλ. συνδρομητὰς, καὶ 75 λεπτὰ διὰ τοὺς ἐκτὸς πληρωτέας μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φυλλαδίου. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ Κωνσταντίνου Νικολαΐδου.

[Ὁδὸς Καπνηκαρέας Ἀρ. 72.]

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1837.

Ὁ Ἐκδότης καὶ Τυπογράφος

ΚΩΝΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).

— Le parlement Anglais doit lors de sa prochaine réunion demander une augmentation de la marine et de l'armée.

— Une loi de repression contre les contrefaçons de librairie a été publiée à Berlin en date du 18 décembre dernier.

— Les nouvelles d'Alger en date du 24 décembre, affirmaient que le maréchal Vallee allait rentrer en France.

— Un grand nombre d'étudians de Gœttingue sont arrivés à Heidelberg, pour continuer leurs études dans l'Université de cette ville.

— Les codes civil et pénal Français sont actuellement en activité en service, en servie et le Prince Milosch a également ordonné la traduction du code militaire Français

— Des rassemblemens tumultueux ont eu lieu à Paris le 31 décembre, à l'occasion de la réouverture des maisons de jeu.

— Des lettres de Madrid en date du 29 décembre portent que le général Espartéro a refusé, une seconde fois, le ministère de la guerre en indiquant, pour ce ministère, le général Latre.

— Le comité intérieur du conseil d'état de Paris s'occupe d'un projet de loi concernant la propriété littéraire.

— On écrit de Dusseldorf en date du 20 décembre qu'un jeune homme, qui avait dit on écrit la lettre pastorale attribuée à l'archevêque de Cologne, s'est précipité dans le Rhin de peur d'être découvert. Il a été impossible de le sauver; il n'était âgé que de vingt ans.

— Les nouvelles d'Odessa portent que la peste, qui avait presqu'entièrement disparu dans les faubourgs continuait ses ravages dans l'intérieur de la ville.

— La Porte a demandé, au gouvernement Autrichien, des instructions relativement aux Lazarets qu'elle veut établir à Constantinople.

— Le navire du Capitaine Hadji-Alexandri, revenant d'un voyage en Amérique vient de périr à Syra incendié dans le port. Navire et cargaison, il parait que tout a été anéanti, et que ce désastre a été ressenti par le commerce de Syra. L'incendie s'est déclaré avec une telle violence, que tout secours a été inutile, et en deux heures le bâtiment avait disparu. On assure que c'est un matelot qui a causé ce malheur en fumant dans l'intérieur du navire on se trouvait de la paille.

Une intéressante et utile publication a été dernièrement entreprise à Athènes. Celle de la traduction en grec de l'Univers pittoresque. Toutes les personnes qui ont pu prendre connaissance de ce bel ouvrage comprendront de quel avantage il peut être en Grèce pour l'instruction de la jeunesse, et ne manqueront pas d'encourrager l'éditeur de ce livre.

Pour en mettre l'achat à la portée de tout le monde, cet ouvrage sera publié feuille par feuille et en livraisons dont le prix sera de 50 leptas pour l'intérieur du royaume et de 75 pour l'étranger.

Au reste nous croyons convenable de communiquer à nos lecteurs le prospectus de l'Univers pittoresque, qui a été dernièrement publié.

ANNONCE.

Les plus célèbres écrivains de l'Europe ont essayé, dans les époques les plus reculées, d'écrire une Histoire Universelle et de présenter un tableau général de l'existance des nations: peut être de notre temps ce plan peut il être réalisé.

Tel est le but de la publication de l'Univers Pittoresque, qui s'attache à reccueillir tout ce que les nations du monde offrent de remarquable en topographie, en statistique, en morale et en politique, pour fournir au peuple une bibliothèque portative.

Sentant de quel utilité cet ouvrage peut être en Grèce où l'étude de l'histoire est si intéressante, nous nous sommes decidés a en entreprendre la traduction grecque Nous avons dessein de n'épargner ni peines ni frais pour la rendre aussi complette que possible, aussi espérons nous que le public encouragera nos travaux.

Nous commençons par l'histoire ancienne de la Grèce, et nous continuerons par l'histoire ancienne des autres nations.

L'ouvrage entier sera composé de 300 feuilles d'impression, dont chacune sera compagnée d'une ou deux planches Lithographiées, représentant, les plus beaux monumens de l'antiquité, les portraits des hommes célèbres, et les costumes des diverses nations; et pour que l'achat soit à la portée de tout le monde il sera publié en livraisons qui paraitront 2 fois par mois.

Le prix de la souscription a été fixé à 50 leptas la livraison, pour l'intérieur du royaume et à 75 leptas pour l'extérieur, payables après la livraison de l'ouvrage.

On souscrit à Athènes à l'imprimerie de C. Nicolaïdis rue Kamcaréa nº 72.

Athènes, le 10 (22) décembre, 1837.

L'éditeur,

CONSTANTIN NICOLAIDES.

(SUPPLEMENT).

ΑΝΑΣΚΕΥΗ.

Εἰς τὸ ἐκδοθὲν φυλλάδιον ὑπὸ τοῦ Γ. Ἀθανασίου κατά τινων ἀποφάσεων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπιχειροῦντες τὴν ἀνασκευὴν τῶν ὅσα ἀσυλλόγιστος Συγγραφεὺς δι' ἰδιοτρόπων δοξασιῶν καὶ πρωτοπλάστων ἰδεῶν ἐφαντάσθη νὰ πλάσῃ. διὰ νὰ στηλιτεύσῃ τινὰς τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἀποφάσεις, σκοπὸν δὲν ἔχομεν πῶς νὰ καταβῶμεν εἰς ἀνοίκειον πάλιν δι' ὅσας ὕβρεις καὶ συκοφαντίας ὁ θρασὺς κάλαμος αὐτοῦ ἐτόλμησε νὰ ἐπισωρεύσῃ κατὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης. Τὰ προσβαλλόμενα ἄτομα εἶν' ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀνάγκην συστάσεως πρὸς τὸ κοινὸν δὲν ἔχουσιν, ἑπομένως δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ αὐστηρότης τῶν Νόμων δὲν θέλει ἀνεχθῇ τὴν ἀναίδειαν κορυφουμένην ἀπεριορίστως, ἀλλὰ διὰ τῆς δικαίας τιμωρίας θέλει περιορίσει τὸν ὑβριστὴν εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων του.

Μόνον σκοπὸν δὲ προεθέμεθα, σεβόμενοι τὴν κοινὴν γνώμην, ν' ἀπαντήσωμεν καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰς προσβαλλομένας τῆς ἐπιτροπῆς ἀποφάσεις, καὶ θέλομεν ἐκθέσει ἐν συντόμῳ τοὺς λόγους διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύονται ἐπίπλαστοι, καὶ φαντασιώδεις αἱ κατ' αὐτῶν κατηγορίαι, διὰ νὰ πληροφορήσωμεν οὕτω τὸν ὅς τις εἶν' ἐνδεχόμενον ν' ἀπατηθῇ ἀπὸ πομπώδεις, καὶ σοφιστικοὺς λόγους τοῦ Γεωργίου Ἀθανασίου ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται ὑποθέσεων, καὶ πόσον ὁ ἄνθρωπος οὗτος σφαλερῶς καταφέρεται.

Πρὶν ὅμως ἀρχίσωμεν τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων μας, δὲν κρίνομεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ δώσωμεν τινὰ εἴδησιν ἐν γένει περὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ὁ διὰ γνωστὰς αἰτίας ἀποπεμφθεὶς τῆς ὑπηρεσίας Γ. Ἀθανασίου ἐφέρθη ὡς πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν διαφόρων χωρικῶν, οἵτινες εἶχον τὴν δυςυχίαν συρόμενοι τυφλοῖς ὄμμασιν ἀπὸ ἄλλους ὁμοίους του ν' ἀναθέσωσιν εἰς τοῦτον τὰς ἐνώπιον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὑποθέσεις των δυναμένου νὰ ἐμφανίζηται εἰς αὐτὴν ὡς ἐπιτρόπου μὴ ἀξιωθέντος οὔτε τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος. Χάρις εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Ὁ Γ. Ἀθανασίου ἀφ' οὗ, ὡς εἴρηται, παυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἀνεδέχθη νὰ ὑπερασπισθῇ τινὰς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις μόνον σκοπὸν ἔχων τὴν στρεψοδικίαν καὶ τὴν ἀναβολὴν, ἀπ' ἐναντίας τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ ποτὲ εἰς αὐτὴν, περιωρίζετο μόνον εἰς τὸ νὰ ἀποτείνῃ καθ' ἑκάστην διαφόρους ἐξαιρέσεις προσωπικὰς, ἢ πραγματικὰς, σήμερον σχηματίζων κατηγορίας κατὰ τῶν ἀντιδίκων Ὀθωμανῶν κατηγορῶν ὡς πλαστὰ τὰ ἔγγραφά των, καὶ ζητῶν *ἀναβολὰς—πότε ζητῶν κανονισμοὺς ἁρμοδιότητος παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου*, καὶ τέλος ἀφ' οὗ διὰ τῶν μέσων τούτων δὲν ἠδύνατο νὰ κατωρθώσῃ τοὺς σκοπούς του, τοῦ νὰ μὴν ἴδῃ ποτὲ δικαζομένας τὰς ὑποθέσεις ταύτας, ἐφαντάσθη νὰ εἰσάγῃ κατηγορίας ἐγκληματικὰς κατὰ τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ταύτας παρανόμως, μόνον διὰ νὰ τὴν φέρῃ εἰς θέσιν ἀμηχανίας· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ἐμπαίζῃ κατὰ θέλησιν καὶ Νόμους, καὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην, τινὲς ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἐξεδικάσθησαν, καὶ αὗται κατ' ἐρήμην δηλ. ἡ τῶν Χαλκιάδων, καὶ Θεολόγου (καθότι αἱ ἄλλαι, καθὼς τῶν τριῶν χωρίων, Γιάλτρων Ρ Αἰδιψοῦ, καὶ Διθάδος, εἶχον δικασθῆ ὄντος εἰσέτι τοῦ Γ. Ἀθανασίου εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν) χωρὶς ὁ Ἐπίτροπος οὗτος νὰ θελήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ νὰ προτείνῃ ὁποιαδήποτε τυχὸν οἱ ἐντολεῖς του εἶχον δίκαια, μολονότι ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν προσεκάλεσεν ἐπανειλημμένως, καὶ τὸν ἐχορήγησε πάντοτε τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦτο καιρὸν—ἐπειδὴ δὲ κατωτέρω θέλομεν ἐκθέσει λεπτομερέστερον τὴν διαγωγὴν τούτου πρὸς ἑκάστην τῶν διαληφθεισῶν δύω ὑποθέσεων παραλείπομεν τὰ περαιτέρω, καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον μας ἀρχόμενοι νὰ ἐκθέσωμεν τὸ ἱστορικὸν τῶν ὑποθέσεων, καὶ τὰς πράξεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν τριῶν ἀνωτέρω χωρίων Διθάδος, Ὑγειαλέτρων, καὶ Αἰδιψοῦ.

Ἡ Ὀθωμανὶς Χαμπιπὲ Χανούμη διὰ τοῦ Ἐπιτρόπου της Ὀσμαναγᾶ ἐνάγει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοὺς κατοίκους τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος χωρίων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ὡς ἰδιόκτητά της, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐπαρουσίασε διαφόρων τουρκικῶν κατοχῆς καὶ ἰδιοκτησίας ἐγγράφων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται δύο σχεδὸν αἰώνων διαδοχικὴ μετάβασις τῶν δικαιωμάτων κυριότητος ἀπὸ Ὀθωμανοῦ εἰς Ὀθωμανὸν, καὶ τελευτῶσα μέχρι τῆς ἐναγούσης, καὶ διότι οἱ χωρικοὶ καθυστεροῦσιν αὐτὴν τῶν ὁποίων τῇ ἀπέδιδον εἰσοδημάτων προσδιωρισμένης ποσότητος, τοῦ Τουρκιστὶ Κεσιμίου, ἐξαιτεῖται ἀφ' οὗ ἀναγνωρισθῇ ἡ κυριότης της νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς τὴν ἀπόδοσιν κτλ.—καλοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τούτων χορηγουμένης εἰς αὐτοὺς πλέον τῆς νομίμου προθεσμίας· ἀποκαταστᾶνουσιν Ἐπιτρόπους των τὸν Διαμαντῆν Χ. Ἀναστασίου μετά τινων ἄλλων χωρικῶν, οἵτινες ἐπανελθόντες εἰς τὰ ἴδια ἄφησαν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς μόνον τὸν συνεπίτροπόν των Διαμαντῆν Χ. Ἀναστασίου· παρουσιάζεται οὗτος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δίδει ἔγγραφον ἀπολογίαν εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ Ὀθωμανοῦ (μέσον τὸ ὁποῖον ἐσυγχώρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ κατ' ἐπιείκειαν εἰς ὅλους τοὺς ἐναχθέντας χωρικοὺς, χωρὶς τὸ καταστατικὸν αὐτῆς διάταγμα νὰ τὸ ὑπαγορεύῃ διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐκθέτωσι σαφέστερον, καὶ λεπτομερέστερον τὰ δικαιολογήματά των) παρουσιάζει τινὰ ἔγγραφα τῶν χωρικῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς μερικὰ ταπιὰ ἀποδεικνύοντα κατοχὴν τινῶν χωρικῶν ἐπὶ ὀλιγίστων πινακίων Γαῖῶν, δὲν ἀρνεῖται, διότι ἦτο πασίγνωστον καὶ ὁμολογούμενον ὅτι οἱ Ἐντολεῖς του χωρικοὶ ἔδιδον πρὸ αἰώνων προσδιωρισμένην ποσότητα εἰσοδημάτων, καὶ διότι ἀπεδεικνύετο ἀπὸ παλαιότατα ἐπίσημα τοῦ Ὀθωμανοῦ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὁ Κ. Γ. Ἀθανασίου δὲν ἔκρινεν εὔλογον νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ φυλλάδιόν του, ὁμολογεῖ λέγομεν ὁ διαληφθεὶς Διαμαντῆς τὴν προσφορὰν ταύτην τοῦ Κεσιμίου· ἀλλὰ προτείνει ὅτι ἐδίδετο χάριν ὑπερασπίσεως χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ περὶ τούτου κάμμία ἀπόδειξις—δὲν προσβάλλει τὰ ἔγγραφα τοῦ Ὀθωμανοῦ, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ κάμῃ, ἐπειδὴ εἶναι γνησιώτατα, παρουσιάζει μόνον τινὰς ἐπιστολὰς τῶν Ὀθωμανῶν πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἀναφέρουσι μὲν περὶ τοῦ Κεσιμίου, δὲν ἀναφέρουσι δὲ τὸ χωρίον ὡς ἰδιόκτητόν των (Τζιφτλίκι). Ἂς ἔλθῃ τώρα ὁ φρόνιμος ὁ νομομαθὴς μας δικαστὴς, ἂς λάβῃ τὴν θέσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ ἴδωμεν τί θέλει ἀποφασίσει.

Δύναται ν' ἀποβάλῃ αὐθαιρέτως ἐπίσημα ἰδιοκτησίας ἔγγραφα, ἀπρόσβλητα, καθὼ γνήσια;

Δύναται νὰ παραβλέψῃ αὐθαιρέτως δύω αἰώνων κατοχὴν; καὶ τὶ ἄλλο ἀποδεικνύει τὴν κατοχὴν, εἰμὴ ἡ κατὰ μακρὸν διάστημα ἀπόλαυσις καρπῶν καὶ προϊόντων ἀπὸ ἓν ὁποιονδήποτε κτῆμα; οἱ χωρικοὶ δὲν εἶχον εἰμὴ τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς κατὰ παράκλησιν κατοχῆς τὸ ὁποῖον ἀποκτῶσιν οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰ κτήματα ταῦτα, ἢ μᾶλλον τὴν ἐπὶ μισθώσει ἐπικαρπίαν.

Δύναται λέγομεν νὰ παραβλέψῃ ταῦτα, καὶ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἁπλῆν πρότασιν τῶν ἐναγομένων ὅτι χάριν ὑπερασπίσεως ἔδιδον τὰ προϊόντα ταῦτα; ἀλλὰ ποῦ ἡ ἀπόδειξις; τὸ, αὐτὸς ἔφα; ὁ λόγῳ ὑπερασπίσεως διδόμενος φόρος ἦτον ἄλλο παρὰ τὸ *κεσίμιον*, τὸ ὁποῖον ἄλλως καὶ σήμερον δύναται νὰ ἦναι ἐν χρήσει καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζει ὁ Νόμος ὑπὸ τὸ ὄνομα μίσθωσις· Ὁ φόρος τῆς ὑπερασπίσεως ὠνομάζετο *ἀγαλίκι* καὶ ἀπεδεικνύετο δὶ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὁ ὑπερασπίζων Ὀθωμανὸς ἔδιδεν εἰς τοὺς χωρικοὺς (καθὼς εἶχον τοιοῦτον οἱ χωρικοὶ τοῦ Αὐλωναρίου διὰ τὸ ἥμισυ τούτου) ἑπομένως ἔγγραφα ἰδιοκτησίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὀθωμανοῦ δὲν ἐγίνοντο, ἀλλὰ τὸ κεσίμι δὲν ἦτον τοιοῦτον. Οἱ χωρικοὶ δὶ ἀνάγκας των ἐλάμβανον παρὰ τῶν πλουσίων Ὀθωμανῶν χρήματα, καὶ παρεχώρουν τὰς Γαῖάς των, ἢ ἄλλα κτήματά των εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς, καὶ τοῦτο ἐγίνετο καθότι οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν ἐδύναντο νὰ τοκίζωσι χρήματα, ἀπαγορευομένου αὐστηρῶς τοῦ τόκου ἀπὸ τὸν νόμον των, ἐσυμφώνουν δὲ ν' ἀφίνουν πάλιν τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν τούτων εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ λαμβάνουν τόσην ποσότητα προϊόντων, ὅση ἀπαιτεῖτο διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν στέρησιν τῶν κεφαλαίων των καὶ τῶν τόκων αὐτῶν, καὶ ἡ συμφωνία αὐτὴ ἴσχυε διὰ παντὸς, ὥστε οἱ μὲν Ὀθωμανοὶ εἶχον τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν κτημάτων, οἱ δὲ χωρικοὶ τὴν ἐπικαρπίαν προσφέροντες μόνον τὴν συμφωνηθεῖσαν κατ' ἀποκοπὴν ποσότητα προϊόντων ἐτησίως.—Εἰς τὴν κατηγορίαν ὅμως ταύτην δὲν ὑπάγονται γενικῶς ὅλα τὰ Κεσίμια, διότι εἶναι πολλὰ τοιαῦτα τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον χώραν ἀπὸ τὴν αὐθόρμητον θέλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου Ὀθωμανοῦ ἔχοντος τὴν ἀνεξάρτητον ἰδιοκτησίαν, καὶ κατοχὴν ἑνὸς τζιφλικίου· ἐξ ὧν τινὲς διὰ μὴν ἔχωσι φροντίδας νὰ χορηγῶσι βόας, καὶ σπόρους, νὰ ἐπιςατῶσιν ἐν καιρῷ συλλογῆς εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν καρπῶν, ἐσυμφώνουν μετά τινων χωρικῶν παρέδιδον εἰς αὐτοὺς τὰς γαῖας καὶ ἐλάμβανον μίαν ὁποιανδήποτε προσδιωρισμένην ποσότητα, ἡ δὲ συμφωνία αὕτη ἔμενε καθιερωμένη διὰ τῆς πολυκαιρίας, ἀλλ' ὁ Ὀθωμανὸς νομίμως ἐδύνατο νὰ τὸ ἀποποιηθῇ μετέπειτα.

Δὲν ἦτον λοιπὸν καθαρῶς ἀποδεδειγμένον εἰς ποίαν τῶν δύω τούτων κατηγοριῶν τῶν Κεσιμίων ὑπήγοντο τὰ ἀνωτέρω τρία χωρία, διότι ὅμως ἦτον ὁμολογούμενον καὶ ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ Ὀθωμανοῦ, ὅτι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ χωρικοὶ ἔδιδον προσδιωρισμένην ποσότητα προϊόντων, τὰ Ἑλληνικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπερασπιζόμενα τοὺς κατοίκους ἔλαβον ἐκ τούτου τὸ ἐνδόσιμον νὰ στηριχθῶσιν εἰς τὸ Κεσίμι τῆς πρώτης κατηγορίας, σχηματίζοντα πρὸς τοῦτο τὴν πεποίθησίν των ἀπὸ τὸ πολυχρόνιον καὶ διηνεκὲς τῆς ἀμεταβλήτου προσφορᾶς, καὶ ἐπιφέροντα εἰς ὑπεράσπισιν τῶν χωρικῶν τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἀναγνωρίζοντα τὰ κεσίμια ταῦτα, πείθουσιν εἰς τοῦτο καὶ τὰ Ὀθωμανικὰ Μέλη. Ἀφοῦ δὲ ἐνεργηθείσης προηγουμένως τῆς πρὸς συμβιβασμὸν ἀποπείρας, καὶ μὴ κατορθωθέντος τούτου, διότι ὁ Ἐπίτροπος τῶν χωρικῶν ἐπρόσφερε μικρὰς ποσότητας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Ὀθωμανοὶ ἰδιοκτῆται δὲν εὐχαριστοῦντο, ἐξέδωκεν ἡ Ἐπιτροπὴ τὰς ἀποφάσεις της ἀνεγνωρίσθησαν δὶ αὐτῶν τὰ δικαιώματα τῆς Κυριότητος τῶν Ὀθωμανῶν περιωρισμένης ὅμως ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ Κεσιμίου, δηλαδὴ ὁ Ὀθωμανὸς νὰ μὴν ἔχῃ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ περισσοτέραν ποσότητα προϊόντων, ἀφ' ὅσην καὶ πρότερον ἐλάμβανε, προβλέπουσα Ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου δύνανται οἱ χωρικοὶ νὰ ἐξαγοράσουν τὸ δικαίωμα τοῦ Κεσιμίου καὶ κατασταθῶσι τέλειοι ἰδιοκτῆται, πληρόντες μίαν ποσότητα χρημάτων, οἱ τόκοι τῆς ὁποίας δύνανται νὰ χορηγῶσιν εἰς τὸν Ὀθωμανὸν ὅ,τι διὰ τῶν καρπῶν τοὺς ὁποίους ἀπελάμβανεν ἐτησίως ὠφελεῖτο. Ἄλλως ὁ μέγισος ὅρος τῆς ποσότητος ὅς,τις ἤθελε δοθῇ παρὰ τῶν χωρικῶν, δὲν θέλει ποτὲ φθάσει οὐδὲ τὸ ἓν τέταρτον τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν ἠδύναντο νὰ λάβωσιν οἱ Ὀθωμανοὶ, ἂν ἡ κυριότης των ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἀνεξάρτητος καὶ ἐλευθέρα παντὸς ὅρου. Τελευταῖον διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἀπεκλείετο καὶ πᾶς ἄλλος ἀγοραστὴς πλὴν τῶν κατοίκων αὐτῶν, διότι οὐδεὶς ἄλλος ξένος ἠδύνατο νὰ ἀγοράσῃ ἁπλοῦν δικαίωμα προσδιωρισμένης ἐπικαρπίας, καὶ οἱ χωρικοὶ βεβαίως θέλουν μείνει ἰδιοκτῆται τῶν χωρίων μὲ πληρω, μὴν μικρᾶς ποσότητος.

Κατηγορεῖ ὁ Γεώργιος Ἀθανασίου τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι λέγει πλάττει ἓν συνάλλαγμα *ἀμφοτεροβαρὲς* διὰ τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦνται μόνον οἱ χωρικοὶ εἰς χορηγίαν καρπῶν οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ μένουν ἐλεύθεροι ἀπὸ ὁποιανδήποτε ὑποχρέωσιν, διότι, λέγει, χρήματα οἱ χωρικοὶ ἀντὶ τῆς Γῆς των δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ λάβωσι, συμπέρασμα τὸ ὁποῖον κάμνει βεβαίως ἕνας ὅστις δὲν ἔχει γνῶσιν τῶν πραγμάτων τοῦ καιροῦ διὰ

νὰ ἠξεύρῃ ἂν οἱ χωρικοὶ δὲν ἦσαν πάντοτε εἰς ἀνάγκην διὰ νὰ πληρόνουν τοὺς συνήθεις ἐπὶ τουρκοκρατείας φόρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τόσα ἄλλα βάρη, καὶ καθημερινῶς προσέτρεχον εἰς τοὺς πλουσίους τοῦ τόπου Ὀθωμανοὺς διὰ νὰ τοὺς δίδωσιν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔδιδε τὸν χαρακτῆρα τοῦ Συναλλάγματος τούτου τοῦ Τουρκισὶ Κεσιμίου ἔπρεπε νὰ παραδεχθῇ βεβαίως τὴν ἀπεριόριστον ἰδιοκτησίαν τῶν Ὀθωμανῶν ἀποδυκνειομένην ἐκ παλαιοτάτων ἐγγράφων, καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν προϊόντων νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς μίσθωσιν, διότι τί ἄλλο ἠδύνατο νὰ πράξῃ; ἀλλ' ἤθελεν ὁ Γ. Ἀθανασίου νὰ ἐξαφανίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ αὐθαιρέτως τὰ ἔγγραφα τῶν Ὀθωμανῶν καὶ νὰ στηριχθῇ εἰς τὸν ἁπλοῦν λόγον τῆς ὑπερασπίσεως; δυνάμει ἐπιστολῶν τινῶν ἐνδιαλαμβανουσῶν οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος τοῦ Κεσιμίου, ἔπρεπε νὰ εἰπῇ τὸν Ὀθωμανὸν, δὲν ἔχεις κανὲν δίκαιον; δυνάμει ὀλίγων ταπίων τῶν χωρικῶν ἐμφαινόντων μόλις ὅλων ὁμοῦ ἑνὸς ζευγαρίου Γαΐων κατοχὴν ἠδύνατο νὰ ἀναγνωρίσῃ αὐτοὺς ὡς ἰδιοκτήτας τοῦ ὅλου τῶν χωρίων καὶ νὰ ἀπορρίψῃ τὰ περὶ τούτων ἔγγραφα τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ὅλα ταῦτα ἠδύνατο νὰ πράξῃ χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι θέλει δώσει λόγον ἐνώπιον θεοῦ καὶ Βασιλέως; ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἐναντίον καὶ τῶν δύο ἑτέρων ὀθωμανικῶν μελῶν συνδικαζόντων καὶ ὑπερασπιζόντων τὰ δίκαια τῶν ὁμογενῶν των! Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκαμε μέγα εὐεργέτημα εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ εἰς τὴν διάθεσίν των μένει νὰ ἀνακτήσουν εὐκολώτατα τὰς πρὸ αἰώνων ἰδιοκτησίας τῶν προπατόρων των πληρόνοντες καθὼς εἴπομεν οὔτε τὸ ἓν τέταρτον τῆς ὅλης τιμῆς, τὴν ὁποίαν ἤθελον πληρώσει, ἂν ἡ κυριότης τῶν Ὀθωμανῶν ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἀπεριόριστος· ἀλλὰ δυσυχεῖς, καὶ ἄθλιοι χωρικοί, ὅ,τι ὠφελήθητε ἀπὸ τὴν περίσασιν, δὲν σᾶς ἀφίνουν μοχθηρὰ συμφέροντα ἀσυλλογίστων ἀνθρώπων νὰ ἀποκτήσετε, θέλουν σᾶς φέρει, καὶ σᾶς ἔφεραν εἰς κατάστασιν νὰ καταξοδεύσετε διὰ ματαίων κρισολογιῶν χωρὶς κανὲν ἐπωφελὲς ἀποτέλεσμα.

Κατηγορεῖ προσέτι τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι λέγει δὲν ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ὀλίγα ταπιὰ τῶν χωρικῶν, ἀλλὰ τίς ἦτον ἡ ἀνάγκη, ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἀποφάσεως περιωρίσθη τὸ δικαίωμα τοῦ Ὀθωμανοῦ εἰς μόνην τὴν ἀπολαυὴν μιᾶς προσδιωρισμένης ποσότητος προϊόντων χωρὶς κανὲν ἄλλο δικαίωμα νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν χωρίων; τοῦτο ἔκαμεν ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν χωρίων ἐκείνων, ὅσα ἀνεγνωρίσθησαν ἀνεξάρτητα τζιφτλίκια τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ἦτον ἀνάγκη νὰ διακριθῇ ἡ ἰδιοκτησία αὐτῶν ἀπὸ τῶν χωρικῶν — δὲν ἐξάγεται λέγει ἀπὸ κανὲν ἔγγραφον ὅτι οἱ χωρικοὶ παρεχώρησαν τὰς Γαΐας των εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ εὕρωμεν. πῶς ἔγεινε πρὸ διακοσίων χρόνων ἡ τοιαύτη παραχώρησις, ἐν ᾧ τὰ ταπιὰ τῶν Ὀθωμανῶν χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1832- Ὀθωμανικοῦ, καὶ περαιτέρω, καὶ σήμερον τρέχουν εἰς τὸ 1253: καὶ ὅταν ὑπάρχωσι τοσούτων χρόνων ἀποδεικτικὰ ἰδιοκτησίας ἔγγραφα, ὅταν μετὰ τῶν τίτλων συνυπάρχῃ ἡ πραγματικὴ κατοχὴ ἀποδεικνυουμένη διὰ τῆς δινεκοῦς ἀπολαύσεως τῶν εἰσοδημάτων, δυνάμεθα νὰ ἀνατρέξωμεν καὶ νὰ ἐξετάσωμεν τὸ τί ἔγινε πρὸ τριῶν αἰώνων; τὰ ταπιὰ λέγει διαλαμβάνουν κατοχὴν, καὶ ὄχι κυριότητα, ἀλλὰ μάθε σὺ ὁ εὐσυνείδητος καὶ νομομαθὴς ὅτι κατὰ τοὺς ἐπὶ Τουρκοκρατείας Νόμους ἡ ἰδιοκτησία τῶν Γαιῶν ἐδίδετο ὑπὸ τῶν Σπαχίδων ὡς ἐπιτρόπων τοῦ Σουλτάνου ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς κατοχῆς, ἥτις εἶναι παντοτεινὴ καὶ διαδοχικὴ πληρονομένων εἰς περίπτωσιν μεταβάσεως ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον νενομισμένων τινῶν δικαιωμάτων δ' ἔκδοσιν νέου ταπίου, ἐκτὸς ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν, ὅτε δὲν ἦτο ἀνάγκη αὐτοῦ· ἡ δὲ κυριότης ἐνυπῆρχεν εἰς αὐτὸν τὸν Σουλτάνον, ἑπομένως ἄνευ ταπίου οὐδεὶς εἶχε δικαίωμα τὸ παραμικρὸν ἐπὶ Γαιῶν· ἀφοῦ δὲ οἱ χωρικοὶ δι' ὀλίγα στρέμματα μόνον Γῆς εἶχον τοιαῦτα ταπιὰ, δυνάμει ποίου τίτλου ἠδύναντο ν' ἀπαιτήσωσι τὸ ὅλον τῶν χωρίων των — περιττὸν ἡγούμεθα νὰ χρονοτριβήσωμεν ἐπιπλέον, ἐκ τῶν ὀλίγων καὶ συντόμων παρατηρήσεών μας, πᾶς φρόνιμος καὶ νομομαθὴς τῷ ὄντι ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ, καὶ νὰ διακρίνῃ τὴν διαγωγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ μάλιστα τῶν Ἑλληνικῶν Μελῶν αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἐννόησαν τὴν δεινότητα τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἀνωτέρα ἐμπιστοσύνη, ῥητὴ θέλησις καὶ τὸ καθῆκον τοῦ καλοῦ Πολίτου τὰ ἠνάγκασε ν' ἀποδεχθῶσιν.

Περὶ τοῦ χωρίου Μαύμουλα.

Νομίζομεν ὅλως περιττὸν νὰ ἐνασχοληθῶμεν εἰς ἐκτεταμένην ἀνάλυσιν περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ χωρίου τούτου, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα ὁ Ὀθωμανὸς εἶχεν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰδιοκτησίας του ἐλάμβανε πρὸ πολλῶν χρόνων μερίδιον ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ χωρίου, καθὼς οἱ ἴδιοι χωρικοὶ δὲν ἠρνήθησαν — ὅτι τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ὁ Γ. Ἀθανασίου κατεχώρησεν εἰς τὸ φυλλάδιόν του, καὶ ἂν ἦναι ἀληθὲς, δὲν παρουσιάσθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἐν ᾧ διὰ πολὺν καιρὸν ἐζητεῖτο ἡ ὑπόθεσις, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ ὑποθέσωμεν ὡς παρουσιασθὲν ἐν καιρῷ, μένει νὰ ἐξετασθῇ ἂν αὐτὸ τὸ ἔγγραφον δὲν εἶναι μᾶλλον κατὰ τῶν χωρικῶν, ἢ ὑπὲρ, διότι τὸ νὰ παραιτήσουν οἱ χωρικοὶ τὸ χωρίον καὶ νὰ διασκορπισθῶσι δὲν δίδει μεγάλας πιθανότητας ὅτι ἦσαν ἰδιοκτῆται τῶν Γαιῶν τοῦ χωρίου, ὅτι ὁ Χασάμπεης διὰ νὰ τοὺς συνάξῃ νὰ δουλεύωσι τὰς Γαΐας του, εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ τοὺς ἔδωκεν αὐτὸ τὸ ἔγγραφον, δι' οὗ ὡς ἐκφράζεται, τοὺς ὑπόσχεται νὰ λαμβάνῃ ὀλίγην τινὰ ποσότητα καρπῶν, καὶ ταῦτα πάντα διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἔρημον ἀνθρώπων τὸ χωρίον του, ἐὰν ἐδίκαζες Γ. Ἀθανασίου, καὶ εἶχες ὑπ' ὄψιν αὐτὸ τὸ ἔγγραφον, ἤθελες ἀποφασίσει ὅτι αὐτὸ εἶναι ἱκανὸν ν' ἀπεκδύσῃ τὸν ἰδιοκτήτην Ὀθωμανὸν τῶν δικαιωμάτων του, καὶ νὰ ἀναιρέσῃ τὰ ἔγγραφά του, εἴν' αὐτὸ μία παραχώρησις, ἢ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιοκτησίας; ἢ διότι ὁ Χασάν-μπέης ὑπόσχεται εἰς τοὺς χωρικοὺς ὡς ἐργάτας του νὰ τοὺς ὑπερασπίζῃ εἰς τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ αὗται ἦσ αν αἱ οἰκίαι των, τὰ κινητά των κτήματα, αἱ φυτεῖαι τῶν ἀμπελώνων κ.τ.λ., ἀπὸ τὰς καταχρήσεις ἄλλων, δυνάμεθα νὰ τοῖς ἀποδώσωμεν ὡς ἰδιοκτησίας των, καὶ ὅ,τι δὲν εἶχον;

Περὶ τοῦ Θεολόγου.

Ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην δικασθεῖσαν δὶς ἐρήμην, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ οὐδεμίαν γνῶσιν τῶν ὁποίων οἱ χωρικοὶ εἶχον τυχὸν δικαιολογημάτων, κ' ἑπομένως δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ ἐπιδικάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ὀθωμανοῦ στηριζομένας ἐπίσης εἰς παλαιὰ ἔγγραφα ταπία, ἐὰν ἦναι ἀληθὲς ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐπλήρωναν ἐτησίως προσδιωρισμένην ποσότητα βουτύρου ὡς ἀναφέρει εἰς τὸ φυλλάδιόν του, καὶ ἐὰν ὁ ἐπίτροπός των Γ. Ἀθανασίου παρουσιαζόμενος διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἤθελεν ἀποδείξει τοῦτο, βεβαίως ἡ Ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἀποφασίσει ὅ,τι καὶ εἰς τὰ τρία χωρὶς στηριζομένη εἰς τὸ Κεσίμι, καὶ ἡ ὠφέλεια πρὸς τοὺς χωρικοὺς ἤθελεν εἶσθαι μεγίστη, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Γ. Ἀθανασίου ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν πρὸς συζήτησιν ἡμέραν ἀνεχώρησεν εἰς Χαλκίδα χωρὶς κἂν ν' ἀφήσῃ Ἐπίτροπόν του διὰ πληρεξουσίου ἐγγράφου, καὶ οὕτως ἀφήσας νὰ δικασθῇ δὶς ἡ ὑπόθεσις ἐρήμην, ἔλλειψε τῶν χρεῶν του, οὕτος χρεωσεῖ εὐθύνας πρὸς τοὺς ἐντολεῖς του χωρικούς.

Εἶναι δὲ γελοῖον ὅτι ὁ Γ. Ἀθανασίου θέλων νὰ καλύψῃ τὰς ἰδικάς του ἐλλείψεις φοβούμενος ὅτι οἱ χωρικοὶ θέλουν ἐξέλθει μίαν ἡμέραν τῆς ἀπάτης των, καὶ θέλουν τὸν ζητήσῃ λόγον τῶν πράξεών του, ἐτόλμησε καὶ δημοσιῶς νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τε Ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ Γραμματέως της ὡς ἐγκληματικὴν παράβασιν.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ὁ Χ. Νικολαΐδης ἐπαρουσίασε τὴν πρωτεραίαν τῆς συζητήσεως ἡμέραν μίαν ἀναφορὰν εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἧς ἐπρότεινεν ἐξαίρεσιν αὐτῆς ὡς ἀναρμοδίου νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως κτλ. ὁ Γραμματεὺς ἔκρινεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν ἀναφορὰν ταύτην· ἀ. διότι ἐρωτήσας τὸν Χ: Νικολαΐδην ἐὰν ἦναι ἐπίτροπος τοῦ Γ: Ἀθανασίου, τὸν εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι, κ' ἑπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ ἀναφορὰν μὴ παρουσιαζομένην οὔτε ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀναφερόμενον οὔτε ἀπὸ Ἐπίτροπόν του. β'. διότι ἡ ἐξαίρεσις, καὶ μάλιστα ἡ περὶ ἁρμοδιότητος ἔπρεπε νὰ προταθῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν γενικὴν νομοθεσίαν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ δὲ τὸ Καταστατικὸν Διάταγμα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ αὐταὶ αἱ προσωπικαὶ ἐξαιρέσεις δὲν δύνανται νὰ γένωσι χωρὶς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἰδίου διαδίκου τοῦ θέλοντος νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ τοιούτου δικαιώματος — ἑπομένως τον εἶπεν ὅτι ἦτον ἀνάγκη, νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀναφορὰ τακτικῶς εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπιτροπήν· οὕτως ὁ Κ. Νικολαΐδης ἔλαβε τὴν ἀναφορὰν χωρὶς κἀμμίαν παρατήρησιν.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν προσδιωρισμένην διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν συνήθη ὥραν τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ ἴδιος Χ. Νικολαΐδης ἔφερε τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔκρινε νόμιμον καὶ δίκαιον νὰ παραδεχθῇ, καθότι ὁ παρουσιαζων αὐτὴν δὲν εἶχε κανένα τίτλον, διὰ νὰ παραδεχθῇ ὡς διάδικος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τοῦτο ἀπαιτοῦντος τοῦ Ὀθωμανοῦ, διέταξε τὴν κατ' ἐρήμην συζήτησιν, ἀπορρίψασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Γ. Ἀθανασίου ἐπὶ τῆς πρώτης κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν Γραμματέα λοιπὸν πόθεν σχηματίζεις τὴν ἄρνησιν τῆς ὑπηρεσίας, ἀξιόλογε Νομικὲ διότι δὲν ἐδέχθη μιαν ἀναφορὰν ὡς δεν ὤφειλε, καὶ ὑποτεθείσθω ὅτι ὤφειλε νὰ τὴν δεχθῇ, ἠδύνατο ὁ παρουσιάζων νὰ παραπονεθῇ εἰς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους του, (τὴν Ἐπιτροπὴν) καὶ ὅταν διαταττόμενος παρ' αὐτῆς ἤθελεν ἐπιμείνει νὰ τὴν ἀποποιηθῇ, τότε τῷ ὄντι ἀρνεῖται τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Ἀρχὴ, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπευθύνετο ἡ ἀναφορὰ παραλαβοῦσα ἡ ἰδία τὴν ἀποποιεῖται, ποῦ πλέον εὐθύνη εἰς τὸν Γραμματέα; Ἐὰν κατὰ τὴν ὡραίαν μετάφρασιν τοῦ Βενθὰμ, ἐξηγεῖ καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀληθινὰ καλὴν νομολογίαν ὁ νομικός μας ἠδύνατο νὰ σχηματίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὡς προς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἀφοῦ ἄνθρωπος μὴ ἔχων κανένα τίτλον παρουσιάζει ἐνγάσεις εἰς μίαν ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει μέρος — ἀρνεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ὑπηρεσίαν της μὴ παραδεχομένη αὐτόν; ἀφοῦ ὁ Γ. Ἀθανασίου ἢ Ἐπίτροπός του δὲν παρουσιάζεται νὰ συζητήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγκάζεται νὰ δικάσῃ ἐρήμην — ψεύδεται διότι λέγει εἰς τὴν ἀπόφασίν της τὴν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν ἐνεφανίσθη; ἀλλ' ὁ Νόμος λέγει δὲν ἀπαγορεύει τὴν διέγγραφων ἐμφάνισιν· τοῦτο πλέον εἶναι ἀρχὴ ἐξηγημένη ἀπὸ τὴν πρωτότυπον Νομοθεσίαν τοῦ Γ. Ἀθανασίου· τὴν ἐπίκρισιν ταύτης ἀφίνομεν εἰς τὸν γέλωτα τῶν Νομικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Παύομεν ἕως ἐδῶ καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διότι τὸ νὰ ἀντιτάττῃ τίς εἰς τὰ πράγματα τόσον φανερῶς παράλογα, κινδυνεύει νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἰδίαν μὲ τὸν παραλογιζόμενον μωρίαν.

Περὶ τῶν Γαλτζάδων.

Εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν δύναται ἕκαστος νὰ παρατηρήσῃ τὴν διαγωγὴν, καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Γ. Ἀθανασίου, δὲν ἄφησε μέσον σρεψαδικίας, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ μεταχειρισθῇ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν διεκδίκασίν της, καὶ μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιχειρισθῇ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν χωρικῶν ὅτι ἠδύνατο νὰ τοὺς ὠφελήσῃ, ὠφελούμενος ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἡ ἰδία Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς της τὸν ἐχορήγησε μέσα, ἐβουλεύθη νὰ εἰσάξῃ κατηγορίας, εἰς τὰς ὁποίας νὰ συμπεριλάβῃ ὅλα τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ μέλη, φρονῶν οὕτω πῶς νὰ καταχήσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν ἀνίκανον εἰς τὸ νὰ ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, νὰ φέρῃ κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἐκφράζει ἰδέας εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ φυλλαδίου εἰς δειλίαν καὶ ἀπαυδισμὸν τὸν ἀντίδικον Ὀθωμανὸν, κατηγορῶν καὶ τοῦτον ὡς πλαστογράφον, χωρὶς νὰ σοχάζεται ὅτι τὸ ἀνυπόστατον τῶν κατηγοριῶν του θέλει μίαν ἡμέραν ἐξελεγχθῇ, καὶ οἱ Νόμοι δὲν θέλουν ὑποφέρει τοιοῦτον ἐμπαιγμόν· διὰ τῶν τοιούτων μέσων ἐσχεδίασεν ὁ ἄνθρωπος νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ ἱκανὰς χιλιάδας δραχμῶν τὰς ὁποίας, λέγεται, ὅτι ἐσυμφώνησε νὰ λάβῃ παρὰ τῶν χωρικῶν διὰ νὰ κάμῃ τὸν Ὀθωμανὸν, νὰ χάσῃ πᾶν δικαίωμά του· ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Σύζυγος τοῦ Ὀθωμανοῦ τοῦ Χουσεὶν ἀγὰ ὁμοῦ μὲ ἄλλα κατὰ τὴν

Εὔβοιαν κτήματα ἔλαβεν εἰς κληρονομίαν καὶ τὸ χωρίον Χαλκιάδες, ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβε χώραν ἐκτεταμένη τίς εἰς τὰ Ὀθωμανικὰ Δικαστήρια κρισολογία μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τῶν ἀντιποιουμένων τὴν κληρονομίαν ταύτην ἀνεψιῶν της Ὀθωμανῶν, καὶ ἀνεγνωρίσθη αὐτὴ ἐπὶ τέλους κληρονόμος διὰ φερμανίων τοῦ ἰδίου Σουλτάνου, καὶ διὰ τῆς ἰδίας παραιτήσεως τῶν ἀντιδίκων της. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου κατὰ μίμησιν καὶ ἄλλων χωρικῶν καθυςέρουν τὸ ἀπὸ τὰ 1833 ἀνῆκον εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας Ὀθωμανοὺς μερίδιον τῶν εἰσοδημάτων, προφασιζόμενοι μάλλιστα τὴν μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν διένεξιν, ὁ σύζυγος ἐπίτροπος τῆς ἀναφερομένης ἐνῆξεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς κυρία τοῦ ὁποίου ἐκληρονόμησε χωρίου, καὶ νὰ λάβῃ τὰ καθυςερούντα εἰσοδήματα· εἰς ὑποςήριξιν τῆς ἀγωγῆς της ἐπαρουσίασε διάφορα παλαιὰ ταπιὰ, καὶ χοτζέτια ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἔτους Ὀθωμανικῶν 1100 καὶ περαιτέρω ἀποδεικνύοντα τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ κατοχὴν τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ τὴν διὰ πωλήσεως ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην οἰκογένειαν μετάβασίν της. Ἡ ἀγωγὴ τοῦ Ὀθωμανοῦ ἐπεδόθη διὰ δικαςικοῦ Κλητῆρος εἰς τοὺς ἐναγομένους χωρικοὺς, ἐσυντάχθη τὸ ἀνῆκον ἐπιδοτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐγνώριζαν γράμματα κατὰ τὴν τάξιν, ὁ Κλητὴρ κτλ. οἱ χωρικοὶ ἀπεκατέςησαν ἐπιτρόπους των δύω ἐξ αὐτῶν, αὐτοὶ δὲ ἀντεκατέςησαν τὸν Διαμαντῆν Χ. Ἀναςασίου, ὅςις δυνάμει Συμβολαιογραφικῆς πληρεξουσιότητος ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ διεκδικήσῃ τὴν ὑπόθεσιν· ἔδωκεν ἀπολογίαν ἔγγραφον, καὶ μετ' αὐτῆς παρακατέθεσεν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν χωρικῶν ἔγγραφα· *τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων νοθευτικῶς ἐπιδιορθωμένα*, καὶ προτείνει ὅτι τὸ χωρίον ἦτον ἰδιοκτησία τῶν ἐντολέων του χωρικῶν, καὶ ὅτι ὁ φόρος τὸν ὁποῖον ἔδιδον 400 κοιλὰ σίτου (ἐξ ὧν 150. λέγει ὅτι ἦτον Β. φόρος Ἰςρᾶς) ἦτον Κεσίμι, ἀλλ' ἐδίδετο χάριν ὑπεραςπίσεως, ἡ δὲ ὑποςήριξίς του ἦτον εἰς τὰς ὁποίας ἐπαρουσίασεν ἐπιστολὰς, ὁμοίας μὲ ἐκείνας τὰς ὁποίας εἶχεν ἐμφανίσει εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν τριῶν χωρίων (μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖναι δὲν ἦσαν ἐπιδιορθωμέναι, καθὼς αὗται) καὶ ταύτας εἰς ἀπόδειξιν ὅτι διαλαμβάνουν ὡς φόρον πληρονόμενον ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς 250 κοιλὰ σίτου, ἐνῷ πιςοποιητικὸν τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας καὶ ἤδη Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Αἰνιάνος, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος οὗτος ἐπαρουσίασε διαλαμβάνει κοιλὰ 400, τῶν ὁποίων κατὰ τὸ 1833 ὑπεσχέθησαν οἱ χωρικοὶ τὴν ἀπόδοσιν. Ἐνταῦθα παρατηρεῖ τις σημαντικὴν ἀσυμφωνίαν, καὶ τοιαύτας δικαιολογίας, τὰς ὁποίας εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἐκτιμήσῃ, ἔφερεν εἰς ἀναίρεσιν τῶν ἰσχυροτάτων τοῦ Ὀθωμανοῦ ἐγγράφων, ἐπιςηριζομένων καὶ ἀπὸ ἰδίαν τῶν χωρικῶν ὁμολογίαν δεδομένην κατὰ τὸ 1833 εἰς τὸ μέλος τῆς τε ἐπὶ τῶν Ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἐπιτροπῆς Κ. Ἀδὰμ Δοῦκαν ἤδη Διοικητὴν Φθιώτιδος. Εἰς τοιαύτην κατάςασιν τῆς ὑποθέσεως ἡ Ἐπιτροπὴ ἔθεσε σκοπὸν νὰ προσπαθήσῃ ἂν ἦτον *δυνατὸν νὰ συμβιβάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ οὕτω ἡ κατ' ἀντιμωλίαν τακτικὴ* συζήτησίς της ἀνεβάλλετο. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Διαμαντῆς Χ. Ἀθανασίου ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἐδείκνυε τὴν πρὸς συμβιβασμὸν διαθεσίν του συννενοηθεὶς ὡς φαίνεται ἑπομένως μετὰ τοῦ Γ. Ἀθανασίου παρακινηθεὶς ἀπὸ τίς οἶδεν αὐτοῦ ὑποσχέσεις, δίδει ἀναφορὰν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ ἧς προτείνει ὅτι οἱ χωρικοὶ τὸν ἀνεκάλεσαν τὴν πληρεξουσιότητά του, χωρὶς μ' ὅλα ταῦτα νὰ παρουσιάζῃ τὴν τοιαύτην ἀνάκλησιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ μολονότι ἠδύνατο κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ὀθωμανοῦ καὶ ὤφειλε κατὰ τὰς διαταξεις τοῦ καταςατικοῦ της νὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐρήμην, μὴ θέλοντος τοῦ Διαμαντῆ Χ. Ἀναςτασίου νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἑξῆς, καὶ να διεκδικήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, μ' ὅλα ταῦτα διὰ νὰ ἐπιφυλάξῃ πᾶν δικαίωμα τῶν χωρικῶν ἐνέκρινε, πρᾶγμα ὅλως ξένον εἰς τὰ δικαςικὰ καθήκοντά της, νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ διὰ τοῦ Διοικητοῦ Εὐβοίας τὴν παραίτησιν τοῦ ἐπιτρόπου των προσκαλοῦσα αὐτοὺς νὰ διορίσουν ἄλλον τινὰ ἐπίτροπον, χορηγήσασα πλέον τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἀλλ' ἐπειδὴ παρελθούσης τῆς προθεσμίας, δὲν ἐνεφανίσθη οὐδεὶς ἐπίτροπος τῶν χωρικῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιμένοντος τοῦ Ὀθωμανοῦ, καὶ δικαίως, διότι ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἀναβληθῆ ἐπὶ πολὺ, ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώσῃ τὴν πρώτην κατ' ἐρήμην ὑπ' ἀριθ. 79 ἀπόφασίν της, τῆς ὁποίας τὰς σκέψεις, καὶ τὸ διατακτικὸν κοταχωροῦμεν ὡς ἑξῆς:

καὶ σκεπτομένη.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρ. 11 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου, (8 Ἰουλίου) 1836 Β. διατάγματος ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν διαδίκων, ἡ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς ἐρήμην.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα, ὁ ἐνάγων Χουσεὶν ἀγᾶς ἐπαρουσίασεν ἀποδεικνύεται ἡ κυριότης τῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου Χαλκιάδες γαιῶν, δασῶν καὶ Λιβαδίων πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν εἰς Ὀθωμανοὺς καὶ κατὰ διαδοχὴν μεταβᾶσα εἰς τὸν Λατήφμπεην δι' ἐγγράφων συντεταγμένων κατὰ τοὺς τότε ἐπικρατοῦντας τόπους.

Ἐπειδὴ ἂν καὶ ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ὁ ἐπίτροπος τῶν χωρικῶν παρεκατέθεσεν ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπολογίαν του εἰς τὴν ἐπιτροπὴν φαίνεται ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Χαλκιάδες ἐπλήρωναν ποσότητά τινα προσδιωρισμένην κατὰ τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατείας ὑπάρξασαν εἰς Εὔβοιαν συνήθειαν τοῦ κεσιμίου· ἀλλὰ διότι τινὰ ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων δὲν ἀναγνωρίζονται ποσῶς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος καὶ διότι δὲν ἐπαρουσιάσθη κατὰ τὴν συζήτησιν οὐδεὶς ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν διὰ νὰ προσάξῃ τὰς περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν ἀποδείξεις των, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται ἤδη νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ ἐπαξίως, καθὼς δὲν δύναται νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ποσότητος τοῦ κεσιμίου τούτου· οὐδὲ ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν ἐγγράφων τούτων ἐξ ὧν αἱ μὲν ἐπιστολαὶ διαλαμβάνουσι 250 κοιλὰ σίτου, τὸ δὲ ἔγγραφον τοῦ νομάρχου 400. Χωρὶς νὰ σαφηνισθῇ ἡ αἰτία τῆς ἀσυμφωνίας ταύτης καὶ νὰ προσαχθῶσιν ἐντελέστεραι ἀποδείξεις.

Διὰ ταῦτα ἀποφαινομένη κατ' ἐρήμην,

α'. Ἀναγνωρίζει τὰ δικαιώματα κυριότητος τῆς Φατιμὲ χανούμης συζύγου τοῦ ἐνάγοντος Χ. Χουσεϊναγᾶ ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου Χαλκιάδες γαιῶν, δασοτόπων καὶ λοιπῶν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὰ μνησθέντα ἔγγραφα ταπιὰ καὶ χοτζέτια.

β'. Διαφυλάττει εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Χαλκιάδες τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀφ' ἧς τοῖς ἐπιδοθῇ ἡ παροῦσα συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀποστάσεων ὅσας ἄλλας ἀποδείξεις καὶ ἔγγραφα ἢ μαρτυρίας ἔχουν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐγγράφων των διὰ τὴν ἐντελῆ ἀπόδειξιν τῆς ποσότητος τῶν προϊόντων ἥτις ἐδίδετο εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἄνωθεν γαιῶν Ὀθωμανοὺς, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης χάνουν πᾶν δικαίωμα τοιαύτης ἀποδείξεως καὶ ἡ ἀποφασισθεῖσα κυριότης τῆς Ὀθωμανίδος Φατμὲς μένει ἀνεξάρτητος καὶ ἐλευθέρα παντὸς ὅρου κεσιμίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1837. ἡ ἐπιτροπή.

Ὕστερον ἀπὸ τοιαύτην κατάςασιν τῆς ὑποθέσεως ἂς παρατηρήσῃ ἕκαστος ἂν ἡ ἐπιτροπὴ μολονότι δὲν εἶχε διδόμενα ἐπροσπάθησεν ὅσον ἠδυνήθη ὄχι νὰ προφυλάξῃ πραγματικὰ δίκαια τῶν χωρικῶν (διότι τοιαῦτα δὲν εἶχον) ἀλλὰ νὰ τοὺς ὠφελήσῃ προτιθεμένη νὰ σχηματίσῃ καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίςτασιν τὴν ὕπαρξιν κεσιμίου ὡς εἰς τὰ τρία προαναφερόμενα χωρία λαμβάνουσα διδόμενον εἰς τοῦτο ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Ὀθωμανοῦ, ὅτι ἐσχάτως ἐλάμβανε κεσίμι 700 κοιλῶν σίτου, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἐδίδοντο διὰ τὰ δάση, καὶ λιβάδια — ἂν καὶ ἠδύνατο ν' ἀποδείξῃ ὅτι τοῦτο ἐσυμφωνήθη πρὸ ὀλίγων χρόνων ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ χωρίου Πεχλιβὰν Πασᾶ, ὅταν διὰ διαταγῆς τοῦ Σουλτάνου διετάχθη νὰ μένῃ περιωρισμένος εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον τζιφτλίκιόν του Χαλκιάδες ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ἴδιον Φερμάνι τοῦ Σουλτάνου — καὶ ἑπομένως δὲν εἶχε τὸν χαρακτῆρα ἐκείνων τῶν κεσιμίων, τὸν ὁποῖον ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέδωκεν εἰς τὰ τρία χωρία· ἀλλὰ χάρις εἰς τὰ συνετὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ τελευταῖος ἐπίτροπος των Γ. Ἀθανασίου· ἡ ἀγαθοεργία αὕτη ἐμποδίσθη ἐξ αἰτίας αὐτοῦ καὶ ἔγεινεν οὗτος αἴτιος ν' ἀποδοθῇ ἀκεραίως τὸ δίκαιον εἰς τὸν Ὀθωμανόν. Ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐν τάξει εἰς τοὺς χωρικοὺς, δύω ἐξ αὐτῶν κάμνουν ἀνακοπὴν τῆς ἀποφάσεως, καὶ διευθύνουν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, συγχρόνως δὲ μὲ αὐτὴν λαμβανει ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, καὶ μίαν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην ὡς ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν, τὴν ὁποίαν βέβαια ἐσχεδίασεν ὁ ἐκεῖ τότε εὑρισκόμενος Γ. Ἀθανασίου, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαιροῦν τινὰ τῆς ἐπιτροπῆς μέλη διὰ λόγους συκοφαντικῶς πεπλασμένους εἰς ἐνοχοποίησιν τῶν μελῶν τούτων τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τοὺς ὁποίους δὲν θέλομεν ἤδη ν' ἀναιρέσωμεν, διότι αἱ ἐγκλήσεις ἐδόθησαν ἐκ μέρους τῶν προσθληθέντων, καὶ ἡ ἀληθεια θέλει ἀναφανῆ δικαςτικῶς· ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα τοιαύτην ἀναφορὰν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίνοντο ὑπογεγραμμένοι τόσοι χωρικοὶ ὅλοι ἀγράμματοι, καὶ ἐξ ἑνὸς μόνου ὑπογεγραμμένην, ἀνεπίκυρωτον ἀπὸ κάμμίαν ἀρχὴν, πρὸς δὲ τούτοις παρατηροῦσα ὅτι διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου εἰσαγομένη ἐξαίρεσις, δὲν δύναται νὰ γένῃ παραδεκτὴ, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα τῆς ῥητῆς διαταξεως τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ καταςατικοῦ αὐτῆς διατάγματος, παρατηροῦσα ὅτι ἡ ἐξαίρεσις γίνεται ἐμφανιζομένων τῶν αἰτούντων αὐτὴν καὶ ἀμέσως πρὶν γείνει πρᾶξις τις ὁποιαδήποτε ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐπὶ ποινῇ στερήσεως τοῦ δικαίωματος τούτου, χωρὶς νὰ ἐπεμβῇ εἰς ἐξέταςιν τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως, διὰ πράξεώς της ἀπέβαλεν αὐτὴν ὡς ἀτάκτως παρουσιασθεῖσαν, καὶ τὴν πρᾶξίν της ταύτην μετὰ τῆς ἀναφορᾶς διεύθυνεν εἰς τὸν διοικητὴν Χαλκίδος διὰ νὰ τὴν κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Χαλκιάδων, οἵτινες ἐφαίνοντο ὡς ὑπογεγραμμένοι εἰς τὴν ἀναφορὰν, καὶ τοῦτο διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἂν αὐτοὶ εἶναι τῷ ὄντι, οἵτινες θέλουσι νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ τοιοῦτον μέσον ἐξαιρέσεως νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸν νόμον· εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Κ. Α. Δελιγιάννης ὁ πρῶτος προσθληθεὶς διὰ τῆς συκοφαντίας εἴτε διότι ἠσθένει τῷ ὄντι, εἴτε ἀπὸ μετριοφροσύνην δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην στηριζομένην εἰς τὸν ῥητὸν νόμον· δὲν τὴν καταχωροῦμεν ἐνταῦθα διότι ὁ Γ. Ἀθανασίου ἔλαβε τὴν καλοσύνην νὰ τὴν καταχωρήσῃ εἰς τὸ φυλλάδιόν του. Ἐν τοιούτῳ προσδιορίζεται ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς τῶν δύω χωρικῶν ἡμέρα διὰ τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν· ὁ Γ. Ἀθανασίου ἔρχεται ἐνταῦθα ἐξοδιασμένος ὡς ἔλεγε μὲ ἐπιτροπικὴν τῶν χωρικῶν, καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ἔμελλε νὰ συζητηθῇ ἡ ἀνακοπὴ, προλαμβάνει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου κανονισμὸν ἁρμοδιότητος κοινοποιήσας προηγουμένως ἀγωγὴν εἰς τὸν Ὀθωμανὸν, ὡς εἰσαγομένην εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι πρωτοδικεῖον διὰ 60 στρέμματα χωραφίων κειμένων ἐντὸς τοῦ φιλονεικουμένου χωρίου, τὰ ὁποῖα οἱ χωρικοὶ δῆθεν τὸν ἐπώλησαν· παραλογώτερον μέσον δὲν ἠδύνατο ὁ Γ. Ἀθανασίου νὰ μεταχειρισθῇ, ἂν δὲν εἶχε σκοπὸν τὴν πολυπλασίασιν τῶν δικῶν διὰ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς χωρικοὺς ἑπομένως καλὸν λογαριασμὸν ἐξόδων. Ἐν ᾧ ἡ ἀγωγὴ ἦτο πραγματικὴ ἔχουσα ἀντικείμενον ἀκίνητον κτῆμα, καὶ ὑφισταμένη μεταξὺ Ὀθωμανοῦ καὶ Ἕλληνος, καὶ ἑπομένως ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ καταςατικοῦ αὐτῆς διατάγματος — ἐν ᾧ ὁ πρῶτος τῶν χωρικῶν ἐπίτροπος ὑποβληθεὶς ὡς ὤφειλεν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτὴν ἀπολογίαν ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως καὶ συνεπαρουσίασεν ὅλα τὰ πρὸς δικαιολογίαν τῶν χωρικῶν ἔγγραφα. Ἐν ᾧ ὁ Γ. Ἀθανασίου δὲν εἶχε ποσῶς μέρος εἰς τὴν δίκην ταύτην ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδὲ ὡς ἐνάγων, οὐδὲ ὡς ἐναγόμενος, ἀλλ' εἰς μόνον τὸ πρωτοδικεῖον τῆς Χαλκίδος εἰσήγαγεν ἀγωγὴν διὰ 60 στρέμματα χωραφίων καὶ ταύτην μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἑπομένως δὲν ὑπῆρχε μία καὶ ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις, καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν προσώπων ἐκκρεμὴς εἴς τε τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ εἰς τὰ δικαςτήρια, περιπτώσεις μόναι κατὰ τὰς ὁποίας ἠδύνατο ὁ Γ. Ἀθανασίου νὰ ζητήσῃ κανονισμὸν ἁρμοδιότητος κατὰ τὸ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου διάταγμα, καθότι εἰς μὲν τὴν ἐπιτροπὴν ὑπῆρχε δίκη μεταξὺ τοῦ Ὀθωμανοῦ καὶ τῶν χωρικῶν διὰ τριανταπέντε, ζευγάρια γαιῶν, κτλ. ὁ δὲ Γ. Ἀθανασίου ἄλλος ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς εἰσάγει ἀγωγὴν διὰ 60 μόνον στρέμματα, καὶ πότε; ὅτε δὲν εἶχε πρό-

δικαίωμα κατὰ τὸ ἄρ. 2 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου, (8 Ἰουλίου) 1836 καταστατικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀποκλείει αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις καὶ ἀπὸ τὰ δικαστήρια παρελθούσης τῆς προθεσμίας, ἥτις ἔληγεν ἀπὸ τὸν παρελθόντα Φυβρουάριον, εἰς ὅλα ταῦτα ποῦ συλλογίζεται οὕτω πως ὁ ἐπερειδόμενος εἰς νομομάθειαν Κ. Γεώργιος ζητεῖ λέγομεν τὸν κανονισμὸν, καὶ παραμορφόνων ἴσως τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἐπιτυχαίνει τὴν ἄδειαν τῆς κλητεύσεως τοῦ Ὀθωμανοῦ.

Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις ἐσυζητήθη εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τὸ Δικαστήριον τοῦτο δι' ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τὴν αἴτησίν του, καὶ ἀνεγνώρισεν ὡς ἁρμόδιον Δικαστήριον τὴν Ἐπιτροπήν. Μολονότι δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἠδύνατο καὶ πρὶν ὁ Ἄρειος πάγος ἀποφασίσῃ, νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, καθότι, ὡς εἴπομεν, ἡ ὑπόθεσις δι' ἣν ἐζητεῖτο ὁ κανονισμὸς τῆς ἁρμοδιότητος ἦτο διὰ 60: μόνον στρέμματα ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὸν Γ: Ἀθανασίου, καὶ αὕτη ἐδίκαζε μεταξὺ τοῦ Ὀθωμανοῦ, καὶ τῶν χωρικῶν περὶ τοῦ ὅλου τοῦ χωρίου, μ' ὅλα ταῦτα διὰ νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ τῆς ὑπερασπίσεως μέσον φειδομένη τῶν ἁπλῶν καὶ ἀναξιοπαθούντων χωρικῶν ὡς πεσόντων εἰς τοὺς ὄνυχας τοιούτου ὑπερασπιστοῦ, στοχαζομένη ὅτι ἀφ' οὗ καὶ αὐτὴ ἡ στρεψοδικία του δὲν ἐπιτύχῃ, θέλει. ἐπιχειρισθῇ οὐσιώδη τινὰ ὑπεράσπισιν τῶν χωρικῶν, ἐνέκρινε νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν ἕως οὗ ἀπεφάσισεν ὁ Ἀρειος Πάγος, — ὅτε ὁ Ὀθωμανὸς παρουσιάζων τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου ζητεῖ τὴν ἐκδίκασιν, ὁ Γ. Ἀθανασίου παντελῶς δὲν παρουσιάζεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, αὐτὴ διόλου δὲν ἔχει ἐπίσημον γνῶσιν τοῦ ὅτι εἶναι ἐπίτροπος τῶν χωρικῶν, καὶ μολονότι ἠδύνατο πάλιν ν' ἀποφασίσῃ ἐρήμην, συγκατανεύει νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ διὰ τοῦ κλητῆρός της ὅτι ἡ ἀνακοπὴ τῶν δύο χωρικῶν θέλει συζητηθῆ, καὶ ἂν ἦναι ἐπίτροπος νὰ ἐμφανισθῇ διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν ὑπόθεσιν· τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως ἐμφανίζεται, τοῦ ζητεῖται τὸ ἐπιτροπικόν του, καὶ δὲν θέλει νὰ τὸ παρουσιάσῃ, προφασιζόμενος ὅτι τὸ ἔχει εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὡς νὰ ἦτο δύσκολον ἀφ' οὗ εἰδοποιήθη προηγουμένως, νὰ τὸ λάβῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀρείου Πάγου, πάλιν ἡ ἐπιτροπὴ ἀντὶ ν' ἀποφασίσῃ ὡς ὤφειλεν, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν δι' ἄριον ὅπως ἐμφανίσῃ τὸ ἐπιτροπικόν του. Ἀφ' οὗ δὲ διαλυθείσης τῆς συνεδριάσεως, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεχώρησαν ὁ Γ. Ἀθανασίου φέρει εἰς τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφοράν του, δι' ἧς ζητεῖ πάλιν ἀναβολὰς, διότι λέγει *ἐζήτησεν ἀνακοπὴν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου* (ἂν δίδεται κατὰ τὴν δικονομίαν μας ἀνακοπὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου) διότι ἐκατηγόρησε τὰ ἔγγραφα τοῦ Ὀθωμανοῦ ὡς πλαστὰ, ἐν ᾧ δὲ συνεπαρουσίασε καὶ τὸ ἐπιτροπικόν του τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωΐ μετανοήσας τρέχει καὶ ζητεῖ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ ἐπιτροπικόν του ἀπὸ τὸν γραμματέα διότι λέγει δὲν θέλει νὰ παρουσιασθῇ τακτικῶς ὡς ἐπίτροπος τῶν χωρικῶν. Ὁ γραμματεὺς τὸν παρατηρεῖ, ὅτι ἀφ' οὗ λάβῃς τὸ ἐπιτροπικόν, ἡ ἀναφορά σου αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὁπόταν δὲν παρουσιάσῃς τὸν τίτλον δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀναφέρεις καὶ ἑπομένως νομίζω θέλει σοὶ ἐπιστραφῇ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς· ἂς κάμῃ ὅ,τι θέλει, λέγει, ἐπιμένει καὶ λαμβάνει τὸ ἐπιτροπικόν του ἀφήσας τὴν ἀναφοράν· ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ συνῆλθε, καὶ εἶδε τὴν ἀναφοράν, διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐπιτροπικοῦ τοῦ τὴν ἐπέστρεψε, καὶ τὸν προσεκάλεσεν ἐγγράφως νὰ ἐμφανισθῇ φέρων τὸ ἐπιτροπικόν του εἰδοποιοῦσα αὐτὸν ὅτι ἡ ὑπόθεσις θέλει δικασθῇ ἀφεύκτως.

Ἐν τοσούτῳ εἰς ποῖον βαθμὸν ἀσυλλογισίας ἔφθασεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος θέλομεν ἰδεῖ· μολονότι ἡ κατὰ τῶν τριῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διευθυνθεῖσα διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐξαίρεσις ἐθεωρήθη ἐννόμως ὡς μὴ παρουσιασθεῖσα ὡς ἐρρέθη, μόλον τοῦτο ὁ Γ. Ἀθανασίου θεωρῶν ὅτι ὁ Κ. Α. Δεληγιάννης δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν λόγῳ ἀσθενείας καὶ ὅτι ἀνεπληρώθη ἀπὸ τὸν Κ: Πιτάρην, ὅτι τὰ δύω Ὀθωμανικὰ Μέλη δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγκλήσεις ὡς χαίροντα τὸ τῆς ἑτεροδικίας δικαίωμα, καὶ ἑπομένως οὔτε εἰς ἐξαιρέσεις, δὲν ἐπαναλαμβάνει τὴν πρώτην ἐξαίρεσιν, ἀλλὰ τολμᾷ νὰ δώσῃ καὶ νέαν ἔγκλησιν κατὰ τοῦ Κ: Πιτάρη συμπεριλαμβάνων αὐτὸν εἰς τὴν δοθεῖσαν κατὰ τῶν τριῶν Μελῶν ἔγκλησιν, τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεσήμως καὶ τακτικῶς δὲν εἶχεν, οὐδ' ἔχει οὐδεμίαν γνῶσιν.

Ἐν ᾧ δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ Γ: Ἀθανασίου ἐπέτρεψε τὴν κατ' ἐρήμην συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς, ὁ Γ: Ἀθανασίου ἀποστέλει διὰ τοῦ ὑπηρέτου του χωρὶς πάλιν νὰ ἐμφανισθῇ ἐξαίρεσιν κατὰ τοῦ Κ: Ι: Πιτάρη, καὶ τὸ Ἐπιτροπικόν του, ὁ ὑπηρέτης τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν Γραμματέα, ὅστις τὸν ἐπέτρεψε τὰ νὰ λάβῃ ὀπίσω, καὶ νὰ εἰπῇ εἰς τὸν Γ: Ἀθανασίου νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἴδιος, ἀλλ' αὐτὸς τὰ ἀφίνει, καὶ φεύγει· οὕτω ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισίν του μὴ δυναμένη νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὁποιανδήποτε ἔνστασιν γενομένην παρανόμως, ἐξέδωκε τὴν δευτέραν κατ' ἐρήμην ἀπόφασίν της ἀπορρίψασα τὴν ἀνακοπήν.

Ἐκ τῆς διαγωγῆς τοῦ Γ: Ἀθανασίου εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν δύναταί τις νὰ κρίνῃ ὄχι μόνον τὴν ὀρθὴν κρίσιν, καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ προφανῶς δύναται νὰ κατανοήσῃ τοὺς σκοπούς του.

Δὲν ἠθέλησε νὰ ἐμφανισθῇ, καὶ νὰ συζητήσῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, διότι ἐφρόνει ὅτι ἂν κάπωρθωθῇ τὸ Κεσίμι, οἱ χωρικοὶ θέλουν δώσει ἔπειτα εὐκόλως διὰ νὰ τὸ ἐξαγοράσωσιν ὅσα αὐτὸς ἐσκόπευε νὰ πάρῃ ἀφ' οὗ ἠδύνατο νὰ κατωρθώσῃ μίαν ἀπέραντον ἀναβολὴν, καὶ ἑπομένως ἤθελε τοὺς πείσει ὅτι δὲν ἐνάγονται πλέον, καθὼς λέγει εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Πτελεοῦ ἐν ᾧ ἐντὸς ὀλίγου δικάζεται ἡ ὑπόθεσις αὕτη, καὶ αὐτὸς τοὺς συγχαίρει διότι ἔκαμε τὸν Ὀθωμανὸν νὰ φοβηθῇ, καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Φαντάζεται ὁ ἄνθρωπος ὅτι μὲ τοιούτους τρόπους ἁρπάζονται τὰ δίκαια, φαντάζεται ὅτι ὅσον ἄπειροι, καὶ ἐκ τούτου δειλοὶ εἶναι οἱ Ὀθωμανοὶ, ὅτι δύνανται νὰ ἔχωσι, τοιαύτην ἀφροσύνην, ὥςε νὰ παραιτοῦν τὰ δίκαιά των, διὰ νὰ τὰ κληρονομήσῃ ὁ Γ. Ἀθανασίου. Ἀπατᾶσαι φίλε, ἐγνωρίσθης πλέον· ἡ Ἑλληνικὴ Γῆ εἶναι ἡ πέτρα τῆς δοκιμῆς ἥτις διακρίνει τὸν ὀρείχαλκον καὶ τὸν μόλυβδον ἀπὸ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον· εἶναι ἀληθινὸν ὅτι ἀργὰ ἀπήλαυσες ὅ,τι ἐδίωκες, ἀλλ' ἤδη δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλεις γρήγορα ἀπολαύσει διὰ τῶν νόμων τὰ προϊόντα τῶν ἔργων σου.

Δίδομεν τέλος χωρὶς νὰ θέλωμεν ν' ἀποδείξωμεν πόση διὰ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων τῶν χωρικῶν χρεωστεῖται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εὐγνωμοσύνη, διὰ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ μὲν χωρικοὶ ὠφελήθησαν πραγματικῶς ὅ,τι διὰ τῶν Δικαστηρίων δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχωσι, καθότι τὰ Δικαστήρια ἀποφασίζουσι κατ' ἀκριβὲς δίκαιον, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ κατώρθωσεν ἱκανοὺς ἐπωφελεῖς διὰ τοὺς χωρικοὺς Συμβιβασμοὺς, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις της ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ συμβιβαστικὸν πνεῦμα, οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ χρεωστοῦν χάριν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διότι διὰ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπέφυγον τὰς χρονοτριβὰς, καὶ ἀργοπορίας, ὅσας ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ ὑποφέρωσιν ἀπὸ στρεψοδικίας ἀνθρώπων ὁμοίων τοῦ Γ. Ἀθανασίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9. Ἰανουαρίου 1838

Κατ' ἔγκρισιν τῆς Εἰδικῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς

ὁ Γραμματεὺς αὐτῆς.

Εμ. Βλαχάκης.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Ἰωάννης Α. Μπαλῆς.

Le gérant responsable Jean A. Balis.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.